

ତେଜସ୍ଵିନୀ

କ୍ଷେତ୍ରିକୀୟ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ

ଯେବେ ଯେବେ ନାରୀର
ଶୈର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦବାଡ ଭାଙ୍ଗେ ସେ ନେଇପାରେ
ଉଗ୍ରଚୂପା ଆଉ ତା' ସମ୍ମଖରେ ଥିବା ମହିଷାସୁର
ରୂପୀ ଅତ୍ୟାଚାରୀଙ୍କୁ ସେ କରିପାରେ ଦମନା ତା'
ତେଜରେ ଲୁଚିଯାଏ ସବୁ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାରର
ଅନ୍ଧକାରା ସେମିତି କେତେଜଣ ତେଜସ୍ଵିନୀ
ମହିଳାଙ୍କ ସାହସର ଗାଥା ଏଥରର ପ୍ରଛଦ
ପ୍ରସଙ୍ଗରେ....

୩

ପ୍ରଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୮/୯

ସିନେମା

ସହରତୁ ଦୂର

୧୩

ଚନ୍ଦ୍ରମା

ଯେବେ ଯେବେ ନାରୀର
ପୌର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦବାତ ଭାଙ୍ଗେ ସେ ନେଇପାରେ
ଉଗ୍ରବୂପା ଆଉ ତା' ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା
ମହିଷାସୁର ରୂପୀ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସେ
କରିପାରେ ଦମନା ତା' ତେଜରେ
ଲୁଚିଯାଏ ସବୁ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାରର
ଅକ୍ଷକାରା ସେମିତି କେତେଜଣ ତେଜିଶ୍ଵରୀ
ମହିଳାଙ୍କ ସାହସର ଗାଥା ଏଥରର ପ୍ରକ୍ଳଦ୍ଧ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ....

ନାରୀ କେବେ ଲଜ୍ଜାର ଗହଣା ପିଛା ଲାଜକୁଳୀ ଲତା ତ କେବେ ମମତାମୟୀ ମା'। କେବେ ପୁଣି ସେ ପୌର୍ଣ୍ଣ ଓ ସହମଣ୍ଠାଳତାର ଜୀବତ ପ୍ରତିମା। ହେଲେ ଯେବେ ତା' ପୌର୍ଣ୍ଣର ବନ୍ଦବାତ ଭାଙ୍ଗେ ସେ ନେଇପାରେ ଉଗ୍ରବୂପ। ଆଉ ତା' ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମହିଷାସୁର ରୂପୀ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ସେ କରିପାରେ ଦମନା। ତା' ତେଜରେ ଲୁଚିଯାଏ ସବୁ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାରର ଅକ୍ଷକାର। ସେମିତି କେତେଜଣ ତେଜିଶ୍ଵରୀ ମହିଳାଙ୍କ ସାହସର ଗାଥା ଏଥରର ପ୍ରକ୍ଳଦ୍ଧ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ....

ରୋଡ୍ ରୋମିଓଙ୍କୁ ଚେକି କଟାଡ଼ିଲେ, ବସ୍ତ ଡାଟ କରାଇ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ:

ଏବେ ବେଶ ରଞ୍ଜରେ ଅଛନ୍ତି ବଦିବା ମହାଲିକ। ସେ କେତେ ତାଙ୍କ ସାହସ ପାଇଁ। ଏକୁଚିଆ ରୋଡ୍ ରୋମିଓଙ୍କୁ ଧୂପ ରଞ୍ଜେ ମାଡ଼ ମାରିବାକୁ ନେଇ। ତାଙ୍କର ଏଇ ସାହସିକତା ପାଇଁ ଏବେ ସେ ପାଲିଟିକ୍ ଅନେକ ଝିଅଙ୍କ ଆଦର୍ଶ। ଘର ତାଙ୍କର ଭୁବନେଶ୍ୱର, ରସ୍ମୁଳଗଢ଼ିପୁ ଜିଜିପି କଲୋମାରେ ଥିବା ଜଗନ୍ନାଥ ନଗରରେ। ପରିବାର କହିଲେ ବାପାମା' ଦୁଇଭାଇ, ଭାଉଙ୍କ, ବଡ଼ ଭାଇଣୀ ଓ ଦୁଇ ଭିଆରୀଙ୍କୁ ନେଇ। ପରିବାରରୁ ହିଁ ସାହସା ହେବାର ଖୋରାକ ପାଇଁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଭାଇ ତାଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ଘରେ ଝିଆ ହୋଇ ରହ। ହେଲେ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ପୁଅ ଭଳି ରହିବୁ। ଆଉ ବାପା କହୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିବୁ। ତେବେ ସେମିନ ସମ୍ପର୍କରେ ବଦିବା କହୁଛନ୍ତି, 'ସେପ୍ରେସର ଫର୍ମ ତାରିଖର କଥା। ସେମିନ ଥିଲା ମୋର ଜନ୍ମଦିନ। ତେଣୁ ମାର୍କେଟ ବାହାରିଥା କିଛି କିଣାକିଣି କରିବା ପାଇଁ। ସମୟ ଗରୁ-୪ଟା ହେବ। ସୁଟିରେ ଗଲାବେଳେ ଜଗନ୍ନାଥ ନଗରରୁ ଦୁଇଜଣ ଯୁବକ ବାଇକରେ ମତେ ପିଛା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଅନେକ ଖାରାପ କଥା ବି କହିଲେ। କିମ୍ବି ସମୟ ପରେ ସେମାନେ ମୋ ପାଖାପାଖ ହୋଇଗଲେ। ମିରର ଦେଖୁ ଅଭଦ୍ର କଥା କହିଲେ। ଶେଷରେ ମୋ ସହିବା ସୀମା ପିଗଳା। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖୁ ନିଜେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ଆସିଲି। ଏମିତି କିଛି ବାଟ ଗଲାପରେ ବିମାଳ

ଏରିଆରେ ଥିବା ଏକ ହମ୍ପସରେ ଗାତି ମୁଁ ହୋଇଗଲା। ମୁଁ ମୋ ବଢ଼େଇ ତାଙ୍କ ଗାତି ପାଖରେ ରଖୁ ତାଙ୍କୁ ବାଢ଼େଇ ଦେଲି। ଫଳରେ ସେମାନେ ପଡ଼ିଗଲେ।

ପଛ ପିଲା ମତେ ମାରିବାକୁ ହେବାରୁ ମୁଁ ତା' ହାତ ଓ ବେକ ଧରିବି ଫୋପାତି ଦେଲି। ତା'ପରେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ହେଲମେର ବାହାର କରି ପିଟିଲି। ବେକ, ହାତ, ଗୋଡ଼କୁ ନିର୍ଧମ ଗୋଇଠା ବିଧା ମାରିଲି। ଚେକି କି କଜାତିଲି ବି ଅନେକ ଗାଳି କଲି। ଭାବ କରେ ବୁଝେଇଲି।

ଏଇ ଦୃଶ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଦେଖୁଆଥାନ୍ତି। ଘରଣା ପରେ ମୁଁ ମାର୍କେଟ ଯାଇ ଶପି ବି କଲି। ଘରକୁ ଆସିବା ଛୁଟିଲା। ଆଉ ଚ୍ୟାନେଳ ଅନ୍ତରେ କରି ଦେଖିଲି ମୁଁ ସେଇ ଦୁଇ ବଦିବାରେ ପିରୁଆବାର ଦୃଶ୍ୟ। ଘରକୁ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥିଲେ। ମୋ ସହ ଏ କଣ ଘରୁଥିଲା

ଚିତ୍ରମୀ

କେନାଲ ରୋଡ୍
ସେ ମା' ନ ଜାତିର ବେଗ

ବୁଝିପାରୁ ନ ଥିଲି। କଥା ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ବ୍ୟାପି ସାରିଥିଲା। ଏଇ ସାହସିକତା ପାଇଁ ପରେ କମିଶନର ଅଫ୍ ପୋଲିସ୍ ଡି. ସୁଧାର୍ମ ଷଡ଼ଜ ତାଙ୍କୁ ସନ୍ମାନିତ କରିଥିଲେ। ଆଉ ଆଗାମୀ ଦିନରେ ସେଶାଲ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀ ଦେବାକୁ

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଲେ। ଏହା ପରେ ଗଭରନ୍ସ ପ୍ର. ଗଣେଶ ଲାଲ ବଦିବାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ସନ୍ମାନିତ କଲେ। ଆନ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଗଭରନ୍ସ ବିଶ୍ଵଭୂଷଣ ହରିଚନ୍ଦନ, ଅନେକ ନାରୀଯତ ଜେନା ଓ ବିଭିନ୍ନ ସଂଖ୍ୟା ବି ତାଙ୍କୁ ଶୁଭେତ୍ରା ଓ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଇବା ସହ ତାଙ୍କ ସାହସକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି। ବଦିବା କହୁଛନ୍ତି, 'ମୁଁ 'ସମପାତ୍ରିଂ ଓେମେନ' ମାମରେ ଫେରସୁକୁରେ ଏକ ପେଇ ଖୋଲିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏଭଳି ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମାନାନ ହେଉଥିବା ମହିଳା ନିଜ କଥା ଜଣେଇବେ। ଆଉ ଆବଶ୍ୟକ ମୁଁ ମୁଁ ପୋଲିସ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ସେହି ଝିଅ ଅବା ମହିଳାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି।'

ମହାଜା ପଡ଼ିଲା ଛିନତାଳ

ନ ବର୍ଷ ଲେଳ ଏଇ ଘରଣା। ରାତିରେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିବା ଜଣେ ଯୁବତାଳାରୁ ଛିନତାଳ କରିଥିଲେ ତିନିଜଣା ବାଜକୁ ସବାର ଯୁବକ। ହେଲେ ସେମାନେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ଏଇ କାମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ ଦେବାକୁ ହେବ। ଯୁବତାଳଙ୍କ ସେହି ତିନିଜଣକ ଉପରେ ଭାରି ପଡ଼ିଥିଲେ। ଆଉ ନିୟୁକ୍ତ ମାତ୍ର ଖାଲିଲେ। ଶେଷରେ ଗିରପ ହୋଇ ଜେଲ ବି ଯିବାକୁ ପତିଲା। ସେହି ଯୁବତାଳଙ୍କ ଥିଲେ କରାଗେକା ଚିନ୍ମୟା ଭୁଯୀଁ। ଘର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଲକ୍ଷ୍ମୀଶାରାଗରରେ। ସେମିନ ଘରଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଚିନ୍ମୟା କହୁଛନ୍ତି, '୨୦୧୭, ସେପ୍ରେସର ୨୫ ତାରିଖର କଥା। ରାତି ପ୍ରାୟ ୫.୩୦ ହେବ। ମୁଁ ଉତ୍ତର କରାଟେ ସ୍କୁଲରୁ ଗେନ୍ରି ସାରି ଘରକୁ ସ୍କୁଲରେ ଫେରୁଥାଏ। ଅଛୁ କିମ୍ବି ବାଟ ଯାଇପାରିଲା କରି ମୋବାଇଲ୍ ରିମ୍ବଲ୍ ହେଲା। ସ୍କୁଲରୁ ସାରି କରି ମୋବାଇଲ୍ ଦେଖିଲି ମା' କରିଥିଲେ। ରିମ୍ବଲ୍ କରି କଥା ହେଲି। ମା' ପରାଇଲେ କେତେବେଳେ ଫେରୁଥାଏ? ମୁଁ କହିଲି- ଯାଉଛି

ପ୍ରାଚୀନତା

ରାସ୍ତାରେ ଅଛି । ଏହିକି ବେଳେ ତିନି ଜଣ ସାଥୀଥାବା ଏକ ବାଇକ୍ ମୋ ପାଖରେ
ଦ୍ୱୀପ ହୋଇ ମୋ ହାତରୁ ମୋବାଇଲ୍ ଓ ବେକରୁ ଚେନ୍ ଛାତାର ନେଇଗଲେ ।
ହଠାତ୍ ଏମିତି ଏକ ଘରଶାକୁ ନେଇ ମନରେ ଭୟ ଆସିଥିଲା ସତ । ହେଲେ
ସାର କହନ୍ତି, ମୁଁ ଥରେ ଆସେ । ତେଣୁ ସାହସର ସହ ଲଜ୍ଜି କାହିଁକି ନ
ମରିବା । ଆଉ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପିଲା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ପ୍ରିୟା ହୋଇଲେ ଗଲି
ଦେଇ ଆଇଜି ପାର୍କ କଲାଗାଳ ଯୁନିଭର୍ସଟି ଯାଏ ପିଲା କଲି । ଏହା ଭିତରେ
ସେମାନେ ମତେ ଅନେକ ଥର ଗାଡ଼ିରେ ଆଇ ଗୋଲଠା ମାରିଥିଲେ ।
ଗୋଲଠା ମାରିବା ଦେଖୁ ଅନୁମାନ କଲି ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ
ହିତାର ନାହିଁ । ମୋ ସାହସ ବଢ଼ି ଯାଇଥିଲା । ଆଉ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ଣ କି.ମି.
ପିଲା କଲି । ମନକା ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରୁ ପଛ ପରି ଧକ୍କାଦେଲି । ସେମାନେ
ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । ମୁଁ ବି ପଡ଼ିଥିଲି । ହେଲେ ଉଠିକି ଆଏ ତାଙ୍କ ବାଇକ୍ ଚାରି
କାତି ଆଶିଲି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣନ୍ତୁ ମାରିବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ତା’
ମାଝ ଖୋଲି ଦେଲି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଗାଡ଼ି ଚାରି ଛତାବାକୁ ଧ୍ୟାଧୟ୍ୱା
କରୁଥାଆନ୍ତି । ମୁଁ ପାଇଁ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ଲୋକ ଜମା ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ
କରିବାରୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଦୋଡ଼ି ପଳାଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ତାଙ୍କ
ପକେଚରୁ ମୋ ମୋବାଇଲ୍ ଖୀସିପିଲିଲା । ମୁଁ ମାରିଥାବୁ ତୁମାର ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ
ବି ଖୀସିଲା । ହେଲେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ପିଲିଆରକୁ ଫୋନ୍ କରିଥିଲି । ଆଉ
ସେମାନେ ଦ୍ରୁତ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ବାଇକ୍ ଜବତ ହେଲା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନାମେ
କ୍ୟାପିଟାଲ ଥାନାରେ ଏଫାଇଆର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କଲି । ୩-୪ ଦିନରେ
ସେହି ତିନିଜଣ ଧରାପଡ଼ିଗଲେ । ତିନ୍ତିଟ ପାଇଁ ତକାଗିଲା । ଯେହେତୁ ଜଣଙ୍କ
ମୁଖୀ ଖୋଲିବାରେ ସଂପଳ ହୋଇଥିଲି ତେଣୁ ଜଣଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ ପାରିଲି । ତା’କୁ
ପଚାରାଉଚାର କରି ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ବି ଧରାପଡ଼ିଲେ । ଏହି ଦୁଇବାହସିକ ଜାମ
ପାଇଁ ଚିନ୍ମୟୀଙ୍କୁ କରିଶନରେବେ ପୋଲିସର ୧୯ ରେଙ୍କି ଟଟ ଅବସରରେ
ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଞ୍ଜାନୀକ ସେଶାଲ ପୋଲିସ ଅଧିକାର ନିୟମିତ୍ତ ପତ୍ର
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏବେ ସେ ଡେଶିଆ ପୋଲିସର ମହିଳା କର୍ମଚାରୀ ଓ
ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷାବ୍ସ୍ଥାନରେ ଆୟୁରସା କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ବାପା
କୀରୋଦ କୁମାର ଭ୍ରାତା ଓ ମା’ ମଞ୍ଜୁଲତା ଡିଆର ସାହସିକତା ପାଇଁ ବେଶ
ଗର୍ବିତ । ଚିନ୍ମୟୀ କହନ୍ତି, ‘ପିଲାବେଳୁ ମା’ କହିଥିଲା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଧ କଲେ
ଅନ୍ୟକୁ ମାରିବି ଆସିବୁ । ହେଲେ କେବେ ମାତ୍ର ଖାଇ ଆସିବୁନି । ଏଇ କଥା
ମତେ ସବୁବେଳେ ସାହସ ଦେଇ ଆସିଛି । ଶୋଟବେଳୁ କିମ୍ବା ଭୁଲ ଘରୁଥିଲେ
ମୁଁ ତା’ର ପ୍ରତିବାଦ କରିଆଏଛି । ସବୁବେଳେ ଭାବେ ଯାହା ପୁଅ କରୁଛନ୍ତି,
ମୁଁ କାହିଁକି ପାରିବିନି । ତେଣୁ ପୁଅଙ୍କ ପରି ବୁଲେମ୍ ଚଲାଏ । ଏମିତିକି ମହର୍ଷ
କଲେଜରେ ପଡ଼ିଲାବେଳେ ପୁଅଙ୍କର ଡେଯାରତେଜିଲ ଗୁପ୍ତ ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ
ଦେଖୁ ମୁଁ ବି ସେମିତି ଏକ ଗୁପ୍ତ କଲି । ମତେ ଭରପା କରି କିଛି ଡିଆ ଥିଲେ
ଯୋଗ ଦେଲେ । ଏବେ ଆମେ ୧୧ ଜଣ ଡିଆ ବୁଲେମ୍ରେ ପିରାମିତ ପରି
ରହି ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଓ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ତେଜିଲ କୋ’

ଶମ୍ଭୁ

କରୁଣ୍ଠ । ଏହାବ୍ୟତାତ କରାଟେରେ ମୁଁ ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର
ହାସଲ କରିଛି । ଏନ୍ଦ୍ରସି କ୍ୟାତେଟ ମଧ୍ୟ । ଆଉ ଆରତ୍ତସି
କ୍ୟାମ୍ପରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା । ସେଥିରେ ଶୁଟ୍
ଓ ଫ୍ଲାଇଙ୍ଗରେ ମୋଡାଲ ପାଇବା ସହ ଡ୍ରିଳ୍ଟର କଷିଜେଷ୍ଣ
କମାଣ୍ଡର ଥିଲା ।

ସାହସୀ ପ୍ରୀତିଷ୍ଠା ପାଲଟିଲେ ଦେବଦୂତ

ପନୀର ଭୟାବହତା କେତେ ଥୁଲା ସାରା ଓଡ଼ିଶାବାସୀ
ଅନୁଭବ କରିସାରିଛନ୍ତି । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ
ଓ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପନୀର ଭୟାବହତା ସମ୍ପର୍କରେ
ବିଭିନ୍ନ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବାରଯାର ସତର୍କ କରାଯାଉଥିଲା ।
ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟପାଦ ଜିଳ୍ଲାର କିଛି ଉପାକ୍ଷ ଆଶ୍ରମର ଲୋକ ଏହା
ସମ୍ପର୍କରେ ନ ଥୁଲେ ସେତେବା ସତେନା । ହେତୁକାର୍ତ୍ତରୁ ଥିର୍ଭବ
ବିବାସାତ୍ମେ ଉଚ୍ଚ ଜିଳ୍ଲାର ତାଙ୍କୁଆଁ ପାଦୁକିକ ଥାନା ଆଇଆଇସି

କଳ୍ପନା ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ଲାନେଟ୍ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ଏଥରେ ଜଣେ ମହିଳା କନ୍ସେପ୍ସନଲ ଏଭଳ ସାହସିକତାର କ୍ଳୁପ୍ ସାହୀଯ କଲେ ଯେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର ଆଉ ପାଲଟିଗଲେ ହିରୋ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରତିଶ୍ରିତା ପରିଭ୍ରାନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରତିଶ୍ରିତା କହନ୍ତି, ‘ଅର୍ତ୍ତର ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଆମେ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ଆପଣରେ ବିଭିନ୍ନ ଉପାକ୍ଷ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ହେଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ଲାନେଟ୍ ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧୀ ରାଜିକିଙ୍କା ଗାନ୍ଧୀ ନେବା ସମ୍ବନ୍ଧ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ସେହି ଗାନ୍ଧୀ ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଲୋକ ତ ଘର, ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଆସିବାକୁ ପୁଲେ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ରାଜି ହେବା ପରେ ନୁ କେମିତି ନେବି ଭାବି ସେଠାକାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବାଇକ୍ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ବାଇକ୍ ଶିଖୁ କିନ୍ତିଦିନ ଚଲେଇଥିଲା । ହେଲେ କୁକେବେ ଚଲେଇ ନ ଥିଲା । ସବୁଚବଳେ ସୁଚିହ୍ନେ ଚଲାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହାରେ ମୋ ମନରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ଜୋଶ ଭିରିଯାଇଥିଲା । ଆଉ ବାଇକରେ ଏକାଥରେ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ବସାଇ କାହୁଆ, ଖସତା ଓ ରାତ୍ରାରେ ଚଲାଇ ବାଟ୍ୟା ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଥରେ ର ମନରେ ସାହସ ଭରି ଯାଇଥିଲା । ମହିଳା, ଶିଶୁ, ବୃଦ୍ଧବ୍ରକ୍ଷାଙ୍କ ଏବଂ ଗର୍ଭବତୀଙ୍କୁ ବି ଆଶ୍ରୟମ୍ବଳରେ ଛାଡ଼ିଲା । ମେ'୧୯୧୩ ଥାରିଖ ଜାନ୍ମିତି କାହୁଆ, ରାଜଣୀ, ଖସମୁଖୀ, ପଚାପରିଆ, ବାଘମାରି, ପଣ୍ଡ, ଦୋଳିପାଇଁ, କେନ୍ଦ୍ରାପାଳା ଭକ୍ତି ଉପାକ୍ଷ ଗାଁରୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ଲାନେଟ୍ ଛାଡ଼ିଥିଲା । ଫନ୍ ପୂର୍ବ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତ ପବନ ପାଇଁ ବି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତଥାପି ପ୍ଲାନେଟ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ପ୍ରତିଶ୍ରିତାଙ୍କ ଏହି ସାହସିକତାର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟର ଯୀବିଆଳ ମିତିଆରେ ଛାଇ ଯାଇଥିଲା । ଆଉ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବୈକତାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଭୁରି ଭୁରି ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ମନେ ମମମନ୍ଦ ଆନନ୍ଦ ।

ଆଜିର ସହିତ ଏକାଙ୍ଗୀ ଲଜ୍ଜିଥିଲେ ପଦାବତୀ

ଦୁଇ ଜଣ ମୁହଁତି, ଗ ଜଣ କାଠମାପିଆଙ୍କ ସହିତ ଏକାକା
ଶଣେ ମହିଳା ବନ କର୍ମଚାରୀ । ମାପିଆମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘେରାଉ
ବା ସହ ଧମକ ଚମକ ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ନ ଡରି
ଏହ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମନା କରିଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ ଯାହାସ ଦେଖି
ମାନେ ଶେଷରେ ଡରି ପଳାଇଥିଲେ । ଘଟଣାଟି ଘଟିଥିଲା
ଜିଲା ବାରିପଦା ସହର ଉପକଶ୍ରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୋଷି ଅଞ୍ଚଳରେ ।
ଯାହାସା ମହିଳା ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ମୟୂରଭାଙ୍ଗ ଜିଲା ବାରିପଦା
ଧୀନ ବେତନଟି ବନାଞ୍ଚଳର ମହିଳା ବନ କର୍ମଚାରୀ ପଦ୍ମବତୀ
ସେବିନର ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ପଦ୍ମବତୀ କହନ୍ତି, '୨୦୧୮
୨୭ ତାରିଖର ଘଟଣା । ସୁଟି ଯୋଗେ ମୁଁ ବାରିପଦା ସହର
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୋଷି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାଉଥାଏ ।
ଯରେ ଏକ ପିକଅପ ଗାଡ଼ି ଦୁଇ ଗତିରେ ମତେ ଅତିକ୍ରମ କରି
ଥିଲା । ମତେ ସଦେହ ହେଲା । ତେଣୁ ସେହି ଗାଡ଼ିକୁ ପିଲା କଲି ।
ବେଗରେ ଯାଇ ମୋ ସୁଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ପିକଅପ ଗାଡ଼ି ଆଗରେ ରଖି
ଅଚକାଳି । ସୁଟିକୁ ଓହ୍ଲାଇ ପିକଅପ ଗାଡ଼ି ପଲଞ୍ଚାକୁ ଆସି ଦେଖିଲି
ର ପୁଲ୍ୟବାନ କାଠ ଅଛା । ଏହା ଦେଖୁ ଗାଡ଼ିରେ ଥିବା ପ୍ରାୟ
୧୦ ମାପିଆ ଓହ୍ଲାଇ ମତେ ଘେରିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ନ ଡରି
ଗଜପତ୍ର ଓ କାଠ ଚାଲାଣ ସମ୍ପର୍କିତ କାଗଜପତ୍ର ଦେଖାଇବାକୁ
ହେଲେ ସେମାନେ ଧମକ ଚମକ ଦେଇ ଏହି ମାମଳାରେ
ରାଇ ଯୋରୁ ରୁପଚାପ ଚାଲି ଯିବାକୁ ଧମକାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ନ ଡରି ସେମାନଙ୍କୁ ସାମ୍ବା କରିଥିଲି । ଫୋନ କରି ପିଠାବତା
କୁ ଖରବର ଦେଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖୁ କାଠ ମାପିଆମାନେ ଡରିଯାଇ
ପଲେଇଲେ । ଏହା ପରେ ପିଠାବତାର ଅଧିକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର
ସଦଳବଳ ଘଟଣାପ୍ଲକରେ ପହଞ୍ଚି ଉଚ୍ଚ କାଠ ବୋଝେଇ ଗାଡ଼ିକୁ
ନ ।' ବେତନଟି ବନାଞ୍ଚଳର କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦା ଅନ୍ୟ

ବନାଶ୍ଳକରେ ହେଉଥିବା ବେଆଜନ କାଠ ଚାଲାଣକୁ ନିଜ ଦୟିତ ଭାବି
ଧରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିବା ପଞ୍ଚାବଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ମହିଳାରୁ ପ୍ରଶଂସା
କରାଯାଇଥିଲା । ନିକଟରେ ସେ ବିଭାଗୀୟ ପଦୋନ୍ତି ପାଇଁ ବାରିପଦା
ବନଶ୍ଵର ପିଠାବଟା ବନାଶ୍ଳକ ଅଧ୍ୟାନ ବାଲତ୍ତିହାରେ ଫରେଷ୍ଟର ଭାବେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ରୋଡ଼ ରୋମିଓକୁ ମାରି କଲାଇ ଧରି ରାସ୍ତାରେ ଚଳାଇ
ଚଳାଇ ନେଲେ

ବଲାଙ୍ଗର ସାହର ସାଲେପାଳିତ ୨୧ ବର୍ଷାୟା ଶର୍ମିଷ୍ଠା ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବେ ଜଣେ ସାହସ୍ରା ଝେଇ ଭାବେ ପରିଚିତ । ତାଙ୍କ ସାହସ ପାଇଁ ବଲାଙ୍ଗର ସାଧି ସନ୍ଦାୟ ମାତ୍ରକର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ପଡ଼ୁ ଦେଇ ସମାନିତ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଦେଓଗ୍ରୀ ପଞ୍ଚାୟତ ସମିତି ଡିଗ୍ରୀ । କଲେଜରେ ବିସ୍ଥିତ ଶୈଷତବର୍ଷ ଛାତ୍ରୀ

ପଦ୍ମାବତୀ

ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତି ଶର୍ମିଷ୍ଠା । ତାଙ୍କ ଦୁଇ ସାନ ଉତ୍ତରଣୀ ଲିଟିଚିଷ୍ଟା ଓ ଶ୍ରୀଚିଷ୍ଟା ନବମ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରୀ । ବାପା ସୁଶୀଳ ମିଶ୍ର ଜଣେ ପୂଜକ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମା' ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାମନ୍ୟ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପରଲୋକ ହୋଇଯାଇଛି । ଘରର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନ ଥିବାରୁ ଶର୍ମିଷ୍ଠା ବ୍ୟସବାନ କରି ନିଜ ପଡ଼ା ଖର୍ଜ ସହ ଦୁଇଉତ୍ତରଣୀଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସହଯୋଗ କରନ୍ତି । ତେବେ ଦିନେ ସେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଦୁଇ ସାନ ଉତ୍ତରଣୀ ଓ ତାଙ୍କ ସହପାଠିନୀମାନେ ସ୍କୁଲ ଗଲାବେଳେ କିନ୍ତୁ ବଦ୍ୟାଏ ମୁରକ ସେମାନଙ୍କୁ କମେଣ୍ଟ ମାରି ହଇରାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କ ବାପା ନିଜେ କିନ୍ତୁ ଦିନ ଡିଆମଙ୍କୁ ସ୍କୁଲ ନେବା ଆଶିବା କଲେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁଦିନ ସ୍କୁଲ ନେବା ଆଶିବା କରିପାଇଲେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ସ୍କୁଲ ଯିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଗତ ୨୭ ଚାରିଶ ଦିନ ଦୁଇ ଉତ୍ତରଣୀ ଲିଟିଚିଷ୍ଟା ଓ ଶ୍ରୀଚିଷ୍ଟା ତାଙ୍କ ସହପାଠିନୀଙ୍କ ସହ ସ୍କୁଲ ଛୁଟି ପରେ ଘରକୁ ଫେରୁଥିବାବେଳେ ପୁଣି ଥରେ ରୋଡ଼ ରୋମିଓ ରମ୍ଭନାଥ ଠାକୁର ଓ ତା' ସାଥୀମାନେ କମେଣ୍ଟ ମାରି ହଇରାଣ କଲେ । ଏହା ପରଦିନ ଖୋଦ ବଡ଼ ଭତ୍ତରଣୀଙ୍କ ପାଛେ ପାଛେ ଫେରିଲେ । ସବୁଦିନ ଭଲ ସେବନ ମଧ୍ୟ ରୋଡ଼ ରୋମିଓ ରମ୍ଭନାଥ ଓ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗିମାନେ ସର୍କିଟ ହାଉସ ରାତ୍ରାରେ ଦୁଇ ଉତ୍ତରଣୀଙ୍କ ସହ ଅନ୍ୟ ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କମେଣ୍ଟ ମାରିଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ଶର୍ମିଷ୍ଠା ସହି ନ ପାରି ସିଧା ଦୋତି ଯାଇ ବିଭ ରାତ୍ରାରେ ରମ୍ଭନାଥଙ୍କୁ ଉତ୍ତରମ ମଧ୍ୟମ ଦେବା ସହ କାବୁ କରିଲେନେ । ଏହା ଦେଖୁ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗିମାନେ ଛାତ୍ରଜୀଙ୍କ ଦେଲୁ ଫେରାଗ ହୋଇଗଲେ । ସେଠାରୁ ଶର୍ମିଷ୍ଠା ରମ୍ଭନାଥଙ୍କୁ କାବୁ କରି କାଳର ଧରି ପ୍ରାୟ ୧ କିଲୋମିଟର ଦୂର ମୁଖ୍ୟ ରାତ୍ରାରେ ଚଲାଇ ଚଲାଇ ଆଣି ତାଉନ ଥାନାରେ ଜିମା ଦେଲେ । ଏହି ଘଟଣାକୁ ସେବିନ ସହରତ ଲୋକମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଆଉ ତାଙ୍କ ଯାହାସକୁ ଭୁରି ଭୁରି ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ବିଧୁବନ୍ଦ ଭାବେ ଥାନାରେ ଅଭିଯୋଗ ପରେ ପୋଲିସ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୋଟି ଟଳାଣ କରି ଜେଳି ପଠାଇଲା । ଶର୍ମିଷ୍ଠାଙ୍କ ଏଭଳି ଯାହାସିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବଳାଙ୍ଗାର ଏସପି ସନ୍ଦର୍ଭର ମାତ୍ରକର ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ଜିଲ୍ଲା ପୋଲିସ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଡାକି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ପଡ଼ ଦେଲେ ।

ନାରୀର ନିରବତା, ବୁଝ୍ମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଲିଙ୍ଗତାକୁ। ଯେବେ ସହିବାର ସବୁ ସାମା ଚପିଯାଏ ସେ ନେଇପାରେ ମା' ଦୁର୍ଲାଙ୍ଗ ରୂପ। ଆଉ ଅନ୍ୟାୟ, ଅତ୍ୟାଚାରକୁ କରିପାରେ ସମ୍ମଲେ ବିନାଶ। ଯାହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଆସିଛନ୍ତି ଅନେକ ଦୁଃଖାହସା ମହିଳା।

ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

ମା'ର ଆଗମଣୀରେ...

ଦେଶୀ

-ଦିଲୀପ କୁମାର ତ୍ରିପାଠୀ

ସ୍ତ୍ରୀ ଚିତ୍ର, ମା' ଚିତ୍ର
ହେଲେ ଦୂର୍ବଳା ନୁହଁ,
ଅଞ୍ଚା ଭଡ଼ିଲେ ତାଳେ ସଂସାର
ଅସ୍ତ୍ର ଉଠେଇଲେ ମାରେ ଅସୁର ।

କାହାର ନାଲିଆଖିରେ
ଉଦ୍‌ଦୟାଏନ ତା' ଆଖି ଲୁହରେ ,
ବରଂ ଆଖି ହୁଏ ଆହୁରି
ଲାଲୁ, ଆହୁରି ବଢ଼ି
ଆର ପାଲଟା ପ୍ରହାର କରେ
ଆଠ ହାତରେ ।

ଆଞ୍ଜୁଲା, ଆଞ୍ଜୁଲା ଯାହୁସ
ଆଶି ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ
ସେଇ ନିମାଦିନୀ ଦେବୀମାନଙ୍କ
ଛାତରେ
କରିବାକୁ ଅପ୍ରଧୁଷ୍ୟା, ଅପ୍ରମଭା ;
ଶିତ୍ତଦିଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି
ଲମ୍ବା, ଆହୁରି ସଷ୍ଟ
ତାଣିବା ପାଇଁ ନିଜ ଭାଗ୍ୟ-ରେଖା,
ହେବାକୁ ନିଜେ ନିଜର
ଭାଗ୍ୟ-ବିଧାତା ।

-ତେଜକୁମାର, ପରଜଙ୍ଗ

ତୁମେ

-ଡ. କିଶୋର ମହାନ୍ତି

ଶିରରେ ତୁମେ !
ପ୍ରହୃଷ୍ଟରେ ତୁମେ !
ବର୍ଣ୍ଣରେ ତୁମେ,
ବିଭାରେ ତୁମେ
କାମାଶ୍ଵର ତୁମେ
କାମନାସାକ୍ଷ ତୁମେ !
କାମିନୀ କାଞ୍ଚନ ତୁମେ,

ଉଷ୍ଣରେ ତୁମେ
ଅଗ୍ନିରେ ତୁମେ
ଧୂମିରେ ତୁମେ
ହୃଦୟରେ ତୁମେ
ସ୍ରୀମତୀ ତୁମେ
ଲୟରେ ତୁମେ
ବିଲୟରେ ତୁମେ
ଉମାରେ ତୁମେ
ଆକାଶରେ ତୁମେ
ପ୍ରକଳ୍ପରେ ତୁମେ
ପ୍ରଶନ୍ନରେ ତୁମେ
ବିରହରେ ତୁମେ ବିଲ୍ଲେଦରେ ତୁମେ
ଲୁହରେ ତୁମେ ହସରେ ତୁମେ
ସବୁଠି ସଗରରେ ତୁମେ ।

-ଇ-୫୦, ସେକ୍ଟର ୭,
ଇଡ଼ିଆ, କଟକ-୧୫

କାଶତଣ୍ଡୀ

- ଉଚତ ତମ୍ଭ ଦାଶ

ପାର୍ବତୀ

ପେର୍କାଳି ବାଜିବା ପୂର୍ବରୁ
କାଶତଣ୍ଡୀ ନିଜକୁ ସଜାଇଲାଶି
ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର ପରିବୁଢ଼ା
ନବ୍ୟୋବନା କାମିନୀ ସେ
କାମଜାଣା ରୂପରେ
ଦୋହଳୁଛି ନା
ନତମସ୍ତକରେ
ହଁ ନାର ଦୋହଳି ରାତ୍ରାରେ
ସେ ଆହାନ କରୁଛି ଶିରତକୁ
ଶିଶିରମୁକ୍ତା ପରି ଖେପଦୁଷ୍ଟି
ଅଶିଶର ଝର ପ୍ରାତାତରେ
ଶୁଭ୍ର ତନ୍ଦୁ ରୂପଶ୍ରାର ମନଲୋଭା
କାଶତଣ୍ଡୀ ହସ

ସ୍ଵର୍ଗତ ଛାତିରେ ଲେଖାଅଛି

ନିବେଦନ ପତ୍ର
ଯାହା ହୃଦୟେ ପରିତ୍ର
ପ୍ରାତି ଆମନ୍ତରି ଯିବ
ମାତ୍ରପୁରେ
ମା'ର ଆଗମନ ପାଇଁ
ଅପୂର୍ବ ଅନନ୍ୟ ଅପରୂପ
ତା'ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପର୍ବ

କାଶତଣ୍ଡୀ
ହୁହେଁ ତନ୍ଦୁ ହୁହେଁ ଡଶ
ଶୁଭ୍ରତାର ଏକ ନମ୍ର ଆଭୁଷଣ
କାଶତଣ୍ଡୀ
ସପୁରତ୍ତୀ ଶ୍ରୋକ ପରି
ଅଶିଶର ମାତ୍ର ଆବାହନ
ପ୍ରାତଃ ଉଜାଗର ।

- ମାର୍କୋଣ୍ଡା, ବାଲେଶ୍ଵର

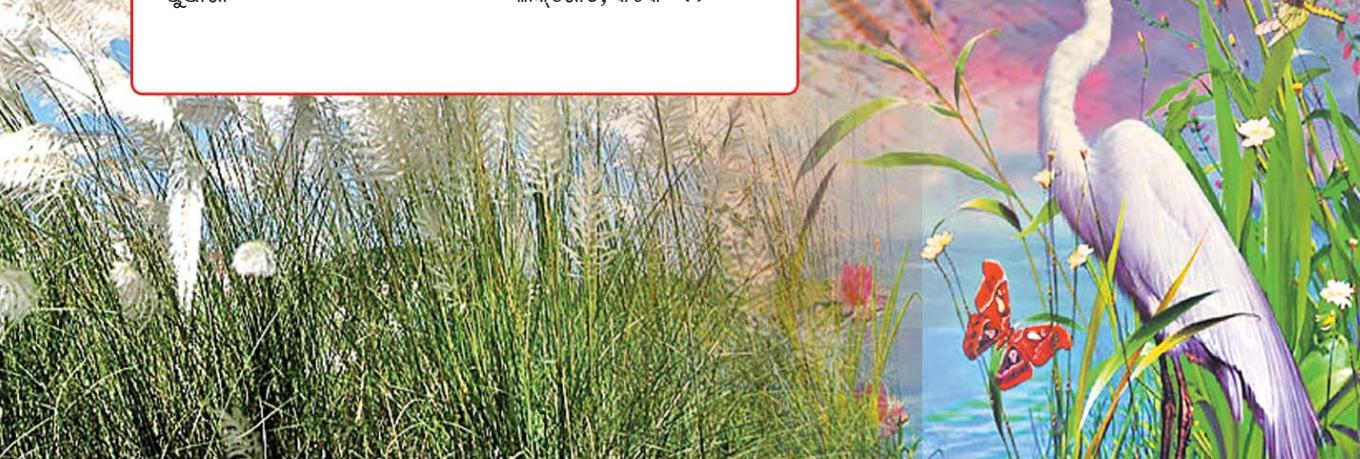
ପାର୍ବତୀ ଲଗ୍ନ

-ଡ. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ଆଜି ଆନନ୍ଦର ଏଇ
ମଧୁରତମ ରହୁରେ
ଚାରିଆଡ଼େ ପାର୍ବତୀର
ମଧୁରାଞ୍ଜଳି ।
ଶରତର ଶୁଭ୍ରତାରେ ଭିଜିଭିଜି
ନଇପଠା ଧାରେ ଧାରେ
ପୁରୀଯାଏ କାଶତଣ୍ଡୀ ପୁଲର
ପୁଞ୍ଚାରା

ପାର୍ବତୀର ପରମ ଲଗ୍ନରେ
ଓହ୍ଲାଇବେ ମା' ଦୁର୍ଗା
ଶକ୍ତିମନୀ, ଆମସବୁପିଣୀ
ତ୍ରିଶୂଳରେ ନାଶ କରି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଓ ଅସତ୍ୟର
ମହିଷ ଅସୁର
ଦିବ୍ୟ ଏକ ଆଲୋକରେ
ଭରିଦେବେ ଏ ଧରାର ସବୁ
ଶୁନ୍ୟପ୍ଲାନ ।

-ଲିଙ୍ଗରୋଡ, କଟକ-୧୨

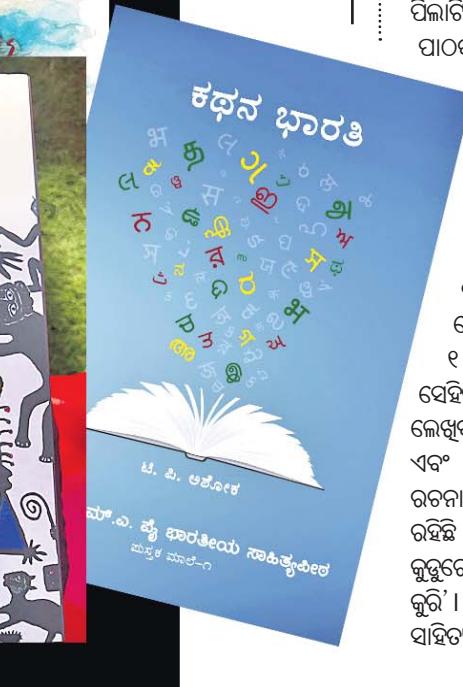
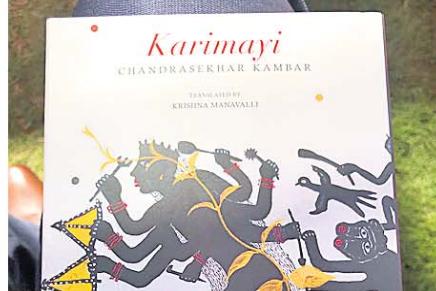
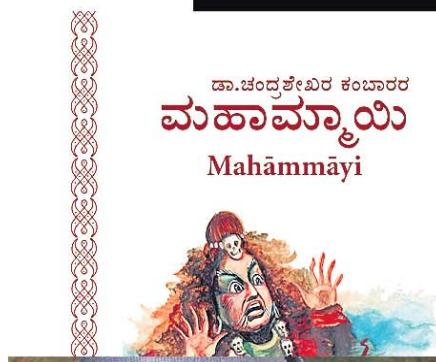
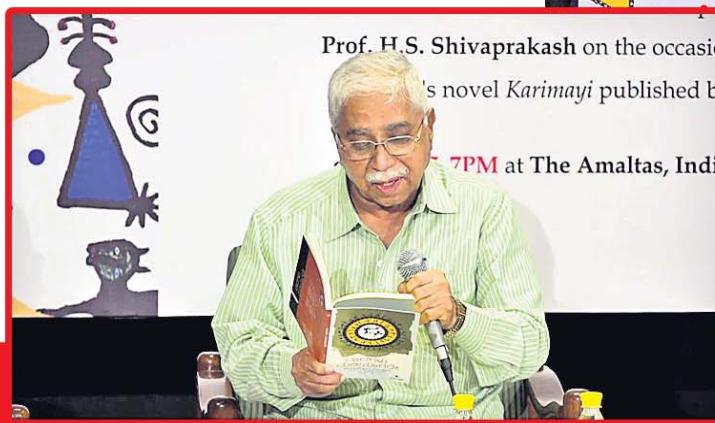

ବ୍ୟକ୍ତିଶାଖର କମ୍ପ୍ୟୁଟର

ଉରତ୍ନୀ ସାହିତ୍ୟରେ ନାଟ୍ୟ ପରମାଣୁର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଆଉ ସେହି ଭୂମିକା ସ୍ଵାଚାରିତାପେ ସମ୍ମାଦନ କରଇଛି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଟ୍ୟ ସ୍ରୋତମାନେ । ସେହି ନାଟ୍ୟସ୍ରୋତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତ୍ରୁଟିଶେଖର କମ୍ଭର ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ । କନ୍ଥତ ଭାଷାର ଏହି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ରୋତଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟର ଜଣେ ଅଗ୍ରଣୀ ନାୟକ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । କମ୍ଭର ଥୁଲେ ଜଣେ ବନ୍ଦମୁଖୀୟ ପ୍ରତିଭା । ସେ ଏକାଧାରରେ ଥୁଲେ ଜଣେ କବି, ନାଟ୍ୟକାର, ଲୋକଗଢ଼ୀ ଲେଖକ, ପିଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ । ହାସିତାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିବା କନ୍ଥତ ଯୁନିଭର୍ଟିଚ ସେ ଥୁଲେ ଫାଉଣ୍ଡର-ଭାଇସ୍-ଗଲ୍ବଲର । ସେ ମଧ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀର ଅଧିକ ପଦ ଭୁଲାଇଥିଲେ । ଏ ସବୁଳୁ ବାଦ ଦେଲେ ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ କିଶେଷ ପରିଚୟ - ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନେ ଭାଷାବିଦ୍ୟା ଉପର କର୍ମଚକର କଥିତ ଭାଷା (ଡାଏଲେକ୍ଟ) ସବୁଳୁ ନିଜର ସ୍ଵର୍ଗ ସର୍ଜନାରେ ବ୍ୟବହାର କରି ସେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତାମନ୍ୟିକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ସେଥୁବାର୍ତ୍ତ ତାଙ୍କ କନ୍ଥତ ସାହିତ୍ୟର ପାଠକମାନେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର କବିତା ହେଉ କି ନାଟକ ସବୁଥୁରେ ପାଠକମାନେ କନ୍ଥତର ମୂଳଭାଷା ସହିତ କର୍ମଚକ୍ର କଥିତ ଭାଷାର ଏକ ସୁମଧୁର କକ୍ଷଟେଲୁ ଅନୁଭବ କରିଥାନ୍ତି ।

ପୁରାଣରୁ ଆଧୁନିକତା: କମର ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ସବୁଠି ଏକ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ପାଠକମାନେ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ପାଆନ୍ତି ଆଧୁନିକ ମଣିଷର କଥା ଓ ବ୍ୟଥା । ପୁଣି କମର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶୁଣିଲାର ସହିତ ଲୋକକଥା ଓ ପୁରାଣ କାହାଣୀ ସାବୁଜୁ ନେଇ ସେଥୁରେ ଆଧୁନିକ ମଣିଷର ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ସାମିଲ କରିଛନ୍ତି । ନାଚକ ପାଇଁ ସେ ଦିଶେଷ ଭାବେ ପୁରାଣ ତଥା କିମଦକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ କବିତାରେ

ସେ ବଦ୍ଧକୁଥୁରା ମଣିଷର ଜୀବନଶୈଳୀକୁ ବିଶେଷ
ଭାବେ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଫଳରେ ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ
ଚିନ୍ତାଧାରାର ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଆଉ ସେହି
ସାହିତ୍ୟର ଶାର୍କଳ ସାଇଞ୍ଚନ୍ତି କମ୍ର । ସେ ନାରକ
ଲେଖୁ ଭାବେବେ ସ୍ଵରରେ ଯେଉଁ ଆଦୋଳନ ସୃଷ୍ଟି
କରିଛନ୍ତି ସେଥିଲାଗି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମଗ୍ର ଭାରତ ବର୍ଷରେ
ଜଣେ ଅଗ୍ରଣୀ ନାଟ୍ୟକାର ଭାବେ ସମ୍ବାନ ଦିଆଯାଏ ।
କେବଳ କନ୍ଦତ ସାହିତ୍ୟକୁ ନୁହେଁ ; ଅଧିକତ୍ତୁ ଭାରତର
ବହୁ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାର ନାଟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ
କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାଥମିକ ଜୀବନ୍: ୧୯୭୭, ଜୀବ୍ୟାରା ୧
ତାରିଖରେ କର୍ମଚକର ବେଳଗ୍ରୀ ଜିଲ୍ଲାପ୍ରିଵେ
ଘୋଡ଼ାଗେରି ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ
ତନ୍ଦୁଶେଖର କମ୍ପରେ। ପରିବାରରେ ସେ ଥୁଲେ
ସାନପୁଅ। ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥୁଲେ ଦୂରଭାଇ -
ପରାସାମ୍ବା ଏବଂ ଯାଲେସା। ପିଲାଟିବେଳୁ କମ୍ପର
ମାଟ, ଗାଟ, ତାମସା ଆଦିକୁ ମନ ବଳାଇଥିଲେ।
ପୁଣି ପୁରାଣ, ଲୋକକଥା, କିମ୍ବବନ୍ତା ଶୁଣିବାରେ
ଆଗ୍ରହ ରଖୁଥିଲେ। ସେହିପରି ଗ୍ରାମରେ ହେଉଥିବା
ପରିପର୍ବତି ଆଦି ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର
ବିଶେଷ ଭାବେ ଛୁଟି ରହିଥିଲା। ବାଲ୍ୟକାଳର ସେହି
ଅଭ୍ୟାସ ବଢ଼ିମେ ତାଙ୍କର କାମରେ ଆସିଲା।
ଅର୍ଥାତ ସେ ଯେଉଁ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ସେଥୁରେ
ବାଲ୍ୟକାଳ ସୃଷ୍ଟିତ୍ସବ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପ୍ରତିଭାତ
ହୋଇ ତାଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚଯ ଆଣିଦେଲା।
ପିଲାଟିବେଳୁ କମ୍ପର ଥୁଲେ ଜଣେ ଆଗ୍ରହ
ପାଠକ। କୁମାରା ବ୍ୟାସ, ବାସବ, କୁତ୍ତିଷ୍ଠ ଏବଂ
ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣ ଆଣ୍ଟିଗା ଆଦି ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ
କନ୍ନଡ଼ ଲେଖକ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଦେବୁ
ବି ଜନ୍ୟ, ତ୍ରୈଲିଙ୍ଗ ସେବାପିଯର ଚଥା
ଫେଡେରିକୋ ଗାର୍ଜିଆ ଲୋର୍କ୍ ଆଦି ଥୁଲେ
ତାଙ୍କର ଅତିପ୍ରିୟ ବିଦେଶୀ ଲେଖକ।

ସୁଷ୍ଠ ଓ ସଜନୀଃ କମରଙ୍ଗ ନାମରେ
ରହିଛି ଏକାଧିକ ଲୋକପ୍ରିୟ ସୁଷ୍ଠିର ତାଳିକା ।
ସେ ୨୪ଟି ନାଟକ ଲେଖ୍ଯତ୍ଥବା ବେଳେ ତାଙ୍କର
୧୧ଟି କବିତା ସଂକଳନ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ।
ସେହିଭଳି ଅଧ୍ୟାବ୍ୟ ସେ ପାଞ୍ଚଟି ଉପନୟାସ
ଲେଖ୍ଯା ସହିତ ୧୦ଟି ଗରେଷଣାଲୁହ ପ୍ରବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକ
ଏବଂ ଏକାଧିକ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ, ଧ୍ୟାନର ପୁସ୍ତକଙ୍କ
ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନାଟକ ମଧ୍ୟରେ
ରହିଛି ‘କୁଞ୍ଚିତାବାସିମା’, ‘ଜୟଦିନାୟକ’, ‘କାନ୍ତୁ
କୁଞ୍ଚିତରେ’, ‘ନୟି କଥା’, ‘ମହାମାୟୀ’, ‘ହରନେଯା
କୁରି’ । ‘ସିରିସିଙ୍ଗେ’ ଶାର୍ଷକ ନାଟକ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ
ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ମହିଷାସୁର ବଧ

-ଶିବ ମିଶ୍ର

କଳା ମରମତ ମୁଗୁଣି ପଥ୍ରିଆ ନିଦା ଦେହରେ ଖୁଦି ହୋଇଥିବା
ପ୍ରତିଶ୍ଵରଳ, ରାଜନାଟିଆ ଦଳର ସ୍ଥାପନରା ହାତରେ ମୁଠେଇ
ଥିବା ଅଞ୍ଚଳ କ୍ଷମତା, ଆପଣା ଭିତରେ ଉଙ୍ଗେଇ ଥିବା କୁଣ୍ଡିତ
କଦର୍ଯ୍ୟ ମନରେ ଲେସି ହୋଇଥିବା ଅନ୍ଧକାରକୁ ସାଂଘରେ ନେଇ
ସିଏ ମର୍ମ ଆଉ ପାତାଳ ଜୟ କରିଥିଲେ । ବାକି ଥିଲା ସ୍ଵର୍ଗପୂର ।
ସେଥିପାଇଁ ଆସିନ ମାସରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନିନୀ ଜଗତ ଜନନୀ ମାଆ
ଦୁର୍ଗା ଦେବୀଙ୍କର ପୂଜା କରିବାକୁ ହେବବୋଲି ଜଣେ ଜ୍ୟୋତିଷ
ପଣ୍ଡିତ ପରାମର୍ଶ ଦେବାରୁ ସିଏ ଏଥିପାଇଁ ଆଗୁଣ୍ଠି ଦେଖାଇ
ଏହୁ ସେହୁ ପ୍ରତ୍ୱର ତାମା ଆଦାୟ କଲେ । ତାଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃଦୂରେ ମହା
ଆତିଥିରେ ଦୁର୍ଗାପୂଜା ଉଦ୍‌ବ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ।

ମହାନବମୀ ରାତିରେ ମହିଷାସୁର ବଧ ନାଚକ
ମଂଚରୁ ହେଲା ବେଳେ, ସିଏ କର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିବାରୁ ନାଟ ମଂଚକୁ
ଲାଗି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ନାଚକ ଚାଲିଥିବା
ବେଳେ ସେ ଥରକୁ ଥର ମଂଚ ଉପରକୁ ଯାଇ ଅଭିନେତା,
ଅଭିନେତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଫଟୋ ଉଠାଉଥିଲେ । ମହିଷାସୁରଙ୍କୁ
ସମ୍ମାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଦୁର୍ଗା ଦେବୀ ନିଜକୁ ବିଷସ୍ତ କରୁଥିବା
ଦେଖୁ ଏହି କର୍ତ୍ତା ମଂଚ ଉପରକୁ ଯାଇ ଫଟୋ ଉଠାଇବାରେ
ଲାଗିଲେ । ଦେବୀ— ଦାନବ ରାଜ୍ଞୀକୁ ବଧ କରିବାପାଇଁ ତ୍ରିଶୂଳ
ଉଠାଇଲା ବେଳେ ହଠାତ୍ ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବାରୁ
ମଂଚ ଅନ୍ଧାର ହୋଇଗଲା । ପରେ ପରେ ଏକ କିଳଟ ଚିକାର
ଶୁଭ୍ରିଲା । ଉପପିତ୍ତ ଲୋକେ ତମକି ପଡ଼ିଲେ । ଦେବୀଙ୍କ ତ୍ରିଶୂଳ
ଲାଗି ମହିଷାସୁର ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ଲୋକଟା
ମରିଗଲା କି ଆଉ !!

ମୁଁତ୍ତିକ ପରେ ବିକୁଳ ଆସିଲା । ମଂଚରେ ଆଲୁଆ
ଜଳିଲା । ଦେଖାଗଲା ଦେବୀ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା
ଅଭିନୟତ୍ରୀଙ୍କ ହାତର ତ୍ରିଶୁଳ ମହିଷାସୁର ଦେହରେ ନ ଲାଗି
ଏହି କଞ୍ଚାଙ୍କର ଛାତିରେ ଭେଦିଯାଇଥିଲା ଖୁବ ଗଭୀରତ୍ତ୍ଵ । ଏତିକି
ବେଳେ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କିଏ ଜଣେ କହିଲା ଦେବୀ ପୁର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ
ଅପାର କରୁଣାରୁ ଏବେ ହେଲା ସତସତିକା ମହିଷାସୁର ବଧ ।

-ବାଣପୁର, ଖୋରଧା

ବିଦ୍ୟାର ବିନିତା

-ଭ. ଫଂକୀର ମୋହନ ନାହାକ

ବସମୟକୁ ଚିତ୍ତ । କାଳିଅଂ.. ସେଥିପାଇଁ
ଯେତେ ବରଘର ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସୁଥିଲା, ସବୁ ଭାଙ୍ଗି
ଯାଉଥିଲା । ଏପରେ ଭାଙ୍ଗଭାଙ୍ଗ ସହଯୋଗ
ମୁହଁଦି । ତଥାପି ଭାଙ୍ଗପଡ଼ି ନ ଥିଲା ବିନିତା । କଳ
ହେଲେ କ’ଣ ହେଲା, ସବୁ ସୁଧର । ସତେଯେମିତି
ଷଠୀରୁତ୍ତୀ ତାକୁ ସବୁ ଅଧିକ ସମୟ ନେଇ
ଗଢ଼ିଥିଲା । କଥାକୁହା ଆଖି, ସଦା ହସହସତି ୩୦,
ଆଜାନୁଲୟିତ କେଶ, ଖଣ୍ଧାର ଭଳି ନାକ ଆଉ
ଦାନ୍ତ ତ ମୋଟି ଭଳି ଚମକୁଥାଏ । ଅନ୍ୟ ସାଧାରଣ
ଝିଅଙ୍କ ହାରାହାରି ଉଜତାଠାରୁ ଡେଙ୍ଗୀ ସିଏ । ଦୁଃ
ଖୁଣ୍ଡିପାରୁ ନ ଥିଲି, ଏମିତି ଏକ ଶ୍ୟାମଲା ମୁନ୍ଦରାନ୍ତି
କାହିଁକି କେହି ବାହାହେବାବୁ ରାଜି ହେଉ ନ ଥିଲେ ?
କଷ୍ଟେମଣ୍ଡେ ଜିବାଡ଼ି ବିକି, ଅଧିକ ଯୌନୁକ ଦେଇ
ବିନିତାର ବାହାଘର କରାଇଥିଲା ତା ଭାର ।

ବୁଦ୍ଧିନ ପରେ ମୁଁ ଘରକୁ ଯାଇଥାଏ
ଛୁଟିରେ । ବିନିତାର ଘର ପାରହେଲେ ଆମ ଘର
ତାଙ୍କ ଦୁଆର ଆଗରେ ବିନିତାକୁ ଫେଞ୍ଜିଲି । ଖୁବ
ଖୁସି ଥିଲା ସେ । ନୂଆବୋବୁର ସବୁକାପ ବାଟି
ହୋଇପାରୁଥିଲା ତା' ହାବଭାବରୁ । ମୋଟେ
ଦେଖି ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲା । କହିଲା, ତୁ ମେ
ବାହାଘରବେଳେ ଆସିଲୁନି । ଅନ୍ତରେ ମେ
ଶାଶ୍ଵତର ଗାଁକୁ ଆସ । ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲି କେତେ
ପ୍ରଗତି ଥିଲା ବିନିତା । ତା ଆଖିରେ ସଞ୍ଚ ଦିଶୁଥିଲା
ନୂଆ ସଂବାରକୁ ନେଇ ଭରି ରହିଥିବା ସମ୍ବେଦନ
ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ନାହିଁ ଉଠୁଥିଲା ତା'ର
ପିଲାଦିନ । ପ୍ରଥମର ସପ୍ତମଶ୍ରେଣୀ ଯାଏଁ ସେ ମେ
ସାଙ୍ଗରେ ପଢ଼ିଛି । ସେତେବେଳେ ବି ସେ ଏମିତି ହିଁ
ପ୍ରଗତି ଥିଲା । ହେଲେ ଏ ପ୍ରଗତା ଥିଲା କହି ଭିନ୍ନ
ନିଶ୍ଚଯ ତୋ ଘରକୁ ବୁଲିଯିବି କହି ପୁଁ ତାର ବିଦାଯ
ନେଇଥିଲି ।

ଏଥର ବହୁବର୍ଷ ପରେ ପୂଜା ଛୁଟିରେ ଦୁଃ
ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଘରକୁ ଯାଇଥାଏ । ବିନିତାର
ଘର ପାର ହେଲା ବେଳେ କାହିଁକି କେଜାଣି ମୋ
ପାଦ ଟିକିଏ ଅଚକି ଯାଇଥିଲା । କିମ୍ବି ସମୟ ପାଇଁ
ମୁଁ ଅନ୍ୟମନଙ୍କ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତା'ର ଘର
ଆଗରେ ଦେଖିଲି, ବିନିତାର ଭାଇ
ମନଦୁଖରେ ବସିଛି । ମୋତେ ଦେଖିଲି,
କହିଲା, ଆମ ବିନିତା ଆଉ ବଂଚିବ, ହେ
ଉରସା ମୋର ନାହିଁ । ପଚାରିଲି କ'ଣ ହେଲା, ଏମିତି

କାହାକୁ କହୁଛୁ? ସେ କହିଗଲିଲା ..। ବିନିତାର
ଶାଶ୍ଵତ ଲୋକେ ତା' ଉପରେ ଥିଲା ନିର୍ମଳ
ଅତ୍ୟାଚାର କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଝିଅଟିଏ ଜନ୍ମ ହେଲା
ବୋଲି ତା' ଶାଶ୍ଵତ ଓ ସ୍ବାମୀ ତାକୁ ଗାଲିଗୁଲିଜ କରିବା
ସହ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଇଛନ୍ତି ।
ଗତ ତିନିବର୍ଷ ଭିତରେ ଝିଅ ହଁ ହେବ ବୋଲି ଜାଣିବା
ପରେ ତାକୁ ତିନି ତିନିଥର ଦେଶୀ ଚେରମୂଳି ଔଷଧ
ଦେଇ ତା'ର ଗର୍ଭାପାତ କରାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବିନିତା
ଶୟାମାଶ୍ୟାମ । କିଛି କରିପାରୁନି । ତା'ର ଚକିଷା ବି
କରାଉନି ତା'ସ୍ବାମୀ ।

ଆଉ ଅଧିକ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ମୋର
ଧୈର୍ୟ ନ ଥିଲା । ମୁଁ ଘରେ ମୁହଁ ମାରିଦେଇ
ବାହାରି ଯାଇଥିଲି ବିନିତାର ଶାଶୁଦ୍ଧ ଗାଁଞ୍ଜ ।
ତା'ଗାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ମୁହଁସଂଖ୍ଯା ।
ମହାନବମୀର ତ୍ରୁଟିକ୍ଷୟା । ରାତ୍ରିଆଡ଼େ ଘଣ୍ଟାଗପ୍ରାର
ଶବ୍ଦ । ଦୂରମଣ୍ଡପରେ ଦେବାଙ୍କ ପୂଜା କାଳିଆଧା ।
ଦୁର୍ଗା ସପୁତ୍ରଣ ପାଠ ହେଉଥାଏ । ଏତିକିବେଳେ
ବିନିତାର ଘର ଭିତରକୁ ପାଦ ଝଇଥିଲି ମୁଁ । ମୋତେ
ଦେଖି ଶେଯ ଉପରୁ ଉଠିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା
ବିନିତା । କିନ୍ତୁ ପାରୁ ନ ଥିଲା । ତା ଆଖୁ ଅଧିକ
ଉଜ୍ଜଳ ହୋଇଉଥିଲା । ସେ କିନ୍ତୁ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପାରୁ ନ ଥିଲା । କେବଳ ତା ଆଖିରୁ
ବହିଯାଉଥିଲା ଧାର ଧାର ଲୁହ । ମୋତେ ଲାଗୁଥିଲା
ତା ନିଜ ଶାର୍ଣ୍ଣବ୍ସ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ଯେତିକି ମୁଖୀ ନ
ଥିଲା, ତାଠୁ ଅଧିକ ଦୁଃଖୀ ଥିଲା ତା' ଗର୍ଭରେ ସବୁଦିନ
ପାଇଁ ହଜି ଯାଇଥିବା ଅଜନ୍ମ କନ୍ୟାସନ୍ତାନକ ପାଇଁ ।
ହାତଠାରି ମୋତେ ଦେଖାଇଥିଲା ତା' ୪ ବର୍ଷର
ଛିଅକୁ । ଗାଁରେ ମହାନବମୀର କୁମାରୀ ପୂଜା ପାଇଁ
ତାକୁ ସଜେଇ ଦେଇ ନେଇ ଯାଉଥିଲା ବିନିତାର
ସମୀରୀ । ଆଉ ଏପଟେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଖିବୁଜି
ଦେଇଥିଲା ବିନିତା । ମୋ ଆଖି ସାମ୍ବାରେ ଥିଲା
କେବଳ ଅନ୍ଧାର ଆଉ କାନରେ ବାକୁଥିଲା ଦୂରରୁ
ତାକବାଜି ଯନ୍ତ୍ରରେ ଭାବିଆସୁଧିବା ଧୂନି ... ଯା
ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ ମାତୃପୁରୋଷ ସଂପିତା ...

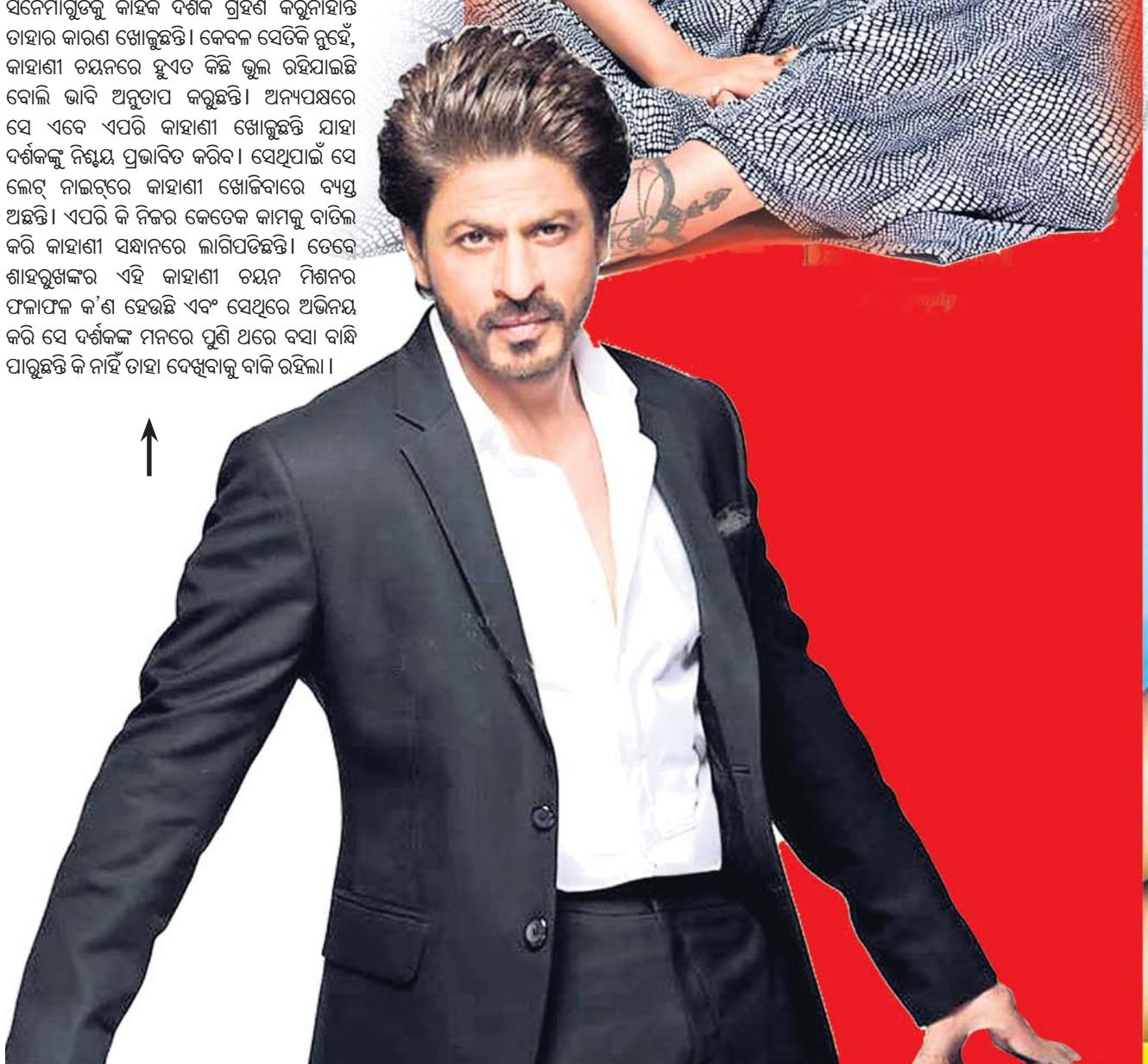
-ଆସେବିଏବୁ ପ୍ରେସେର
ଯୁଆଜ୍ଞେମାନେସ, ଚଣ୍ଡିଗଢ଼ ଯୁନିଭର୍ସଟି
ମୋହାଲି, ପଞ୍ଜାବ, ପିନ୍-୧୫୦୪୧୩

ଆଶ୍ରମ ପୁତ୍ରରେ ରାଣୀ

ଶାଣୀଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଏବେ ଆକ୍ରମ ଭୂତ ସବାର ହୋଇଛି । ଯାହା ହୋଇଗଲେ ବି ସେ ଅନ୍ୟାୟ ବିବୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵର ଉଠାଇବେ । ଏହା ପ୍ରୟୋତ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବାକୁ ସେ ଯେ କୌଣସି ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜାର ସାମନା କରିବାକୁ ତୟାର । ଏ ନେଇ ସେ ମାଳକ୍ଷ ମେକଥିପ କରିଯାରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଆଶାକୁ ବ୍ରିଗୁଣିତ କରିଦେଇଛି ଖାକି ପୋଷାକ । ଅର୍ଥାତ୍, ତାଙ୍କର ଏଭଳି ମାନସିକତାର ସଂଯୋଗ ରହିଛି ଶାଣୀ ପୁଷ୍କାର୍ଜୀଙ୍କ ରିଲ୍ ଲାଇଫ୍ ସହ । ଏବେ ସେ ଆକ୍ରମତିରିକ ପିଲ୍ଲା ‘ମର୍ଦ୍ଦାନୀ-୨’ରେ ଜଣେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟିଷ୍ଟ ପୋଲିସ ଅଧିସର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସିକୁଲାର ପିଲ୍ଲାର ପ୍ରଥମ ଚିତ୍ର ନିକଟରେ ରିଲିଜ ହୋଇଛି । ଏଥୁରେ ତାଙ୍କର ପୋଲିସ ଭୂମିକାକୁ ଦର୍ଶକ ବେଶ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି । ମିନିଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ମେଳକରି ଗୋପୀ ମଧ୍ୟରେ,

ଅନୁଚାପ କରୁଛନ୍ତି ଶାହରୂପ

ଦିନ ଥୁଲା ବଳିଉଡ଼ରେ ଶାହ୍ରତୁଖ ରାଜ୍ କରୁଥିଲେ ।
ହେଲେ ଏବେ ବେଳକାଳ ଭଲ ନାହିଁ । ପିଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ
ଲଗାତର ଫୂପ ହେଉଛି । ଏବେ ନିଜ କ୍ୟାରିଯାରକୁ
ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ସହ ତାଙ୍କ ଅଭିନାତ
ଯିନେମାଗୁଡ଼ିକୁ କାହିଁକି ଦର୍ଶକ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହାନ୍ତି
ତାହାର କାରଣ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । କେବଳ ସେତିକୁ ନୁହେ,
କାହାଣୀ ଚନ୍ଦନରେ ଝୁଏଟ କିଛି ଭୁଲ ରହିଯାଇଛି
ବୋଲି ଭାବି ଅନୁଭାପ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ
ସେ ଏବେ ଏପରି କାହାଣୀ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ଯାହା
ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚଯ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେ
ଲେଇ ନାଇରେ କାହାଣୀ ଖୋଜିବାରେ ବ୍ୟୟ
ଅଛନ୍ତି । ଏପରି କି ନିଜର କେତେକ କାମକୁ ବାତିଲି
କରି କାହାଣୀ ସନ୍ଧାନରେ ଲାଗିପଢ଼ିଛନ୍ତି । ତେବେ
ଶାହ୍ରତୁଖଙ୍କର ଏହି କାହାଣୀ ଚନ୍ଦନ ମିଶନର
ଫଳାପଳ କଣ୍ଠ ହେଉଛି ଏବଂ ସେଥିରେ ଅଭିନ୍ୟା
କରି ସେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ ପୁଣି ଥରେ ବସା ବାନ୍ଧି
ପାଞ୍ଚଟି ବିଳାର୍ତ୍ତି ପାଇଁ ପାଇଁ ପ୍ରେସ୍‌ରେ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ବିଶ୍ୱରୂପ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ..

ବାଗତ ବିଶ୍ଵରୂପ ଏବେ କେବଳ ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । କେବେ ସେହି ଶୁଭ ଦିନ ଆସିବ ଆଉ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ରିଲିଜ ହେବ । ଅବଶ୍ୟ ଏହି ପିଲ୍ଲାଟି ଏହି ମାସ ଶେଷ ସପ୍ତାହରେ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପାକଣ ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଖାସ କଥା ହେଲା, ବିଶ୍ଵରୂପ ଯାହା ଚାହୁଁଥେ ତାଙ୍କୁ ମିଳିଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ପିଲ୍ଲାର ଟାଇଟନ ରହିଛି ‘ବିଶ୍ଵରୂପ-ବର୍ନ ଟୁ ପାଇର’ । ଜଣେ ବନ୍ଧୁରଙ୍କ ଉତ୍ଥାନ-ପଡ଼ନ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ସିନେମାଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ଆଉ ପ୍ରଥମରୁ ଏପରି ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଭୂମିକା ପାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଖୁବି କହିଲେ ନ ସରେ । ଏ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵରୂପ କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସରୋଜକାନ୍ତ ମୋତେ କାହାଣୀ ଏବଂ ମୋ ଭୂମିକା ବିଶୟରେ ସୁଚନା ଦେଲେ ସେତେବେଳେ ତାହା ମୋତେ ଦେଶ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏତଳି ଏକ ଆକ୍ରମ-ରୋମାଣିକ-ପାଥେଟିକ ଭୂମିକାକୁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଜଣିଷ ଦେବାକୁ ନିଜକୁ ମାନସିକ ପ୍ରତିକରିତ କରିନେଇଥିଲି । ଶୁଟି ସମୟରେ କାହାଣାକୁ ନେଇ ବିଜିନ ପ୍ରକାର ଏହୁପେଇମେଣ୍ଟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଭୂମିକା ପାଇଁ ଦେଶ ପରିଶ୍ରମ କରିଛି ଏବଂ ଦର୍ଶକ ଏହାର ମୂଳ୍ୟ ବୁଝିବେ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛି । ଏହି ସିନେମାରେ ବିଶ୍ଵରୂପଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ନାଯିକା ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଅମିତୀ ଏବଂ ତମ୍ଭା । ସାଂଯୋଜିତ ଗାତ୍ରଭିତ୍ତି ସବୁ ଦେଇଛନ୍ତି ବିଭିତ୍ତି ଭ୍ରମଣ ଗତନାୟକ ।

ସକ୍ଷମି ପୁଣାରେ ସୋଜାଷୀ

ସାନାକ୍ଷୀଙ୍କ ମୁହଁରେ ଏବେ ଜଣଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । ସେ ହେଲେ ସଲମାନ ଖାଁ ଓରପ ସଲ୍ଲ ମିଆଁ । କଥା ତ ସମାପ୍ନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସୋନାକ୍ଷୀଙ୍କ ଡେବ୍‌ରୁ ଫିଲ୍ମ ‘ଦବଙ୍ଗ’ ର ମେଲି ଲିଭରେ ସଲମାନ ଅଭିନ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବେ ଫିଲ୍ମଟି ହିଁ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସୋନାକ୍ଷୀ ନିରା ଫିଗର କିପିର ଚେଣ୍ଠ କରିବେ ଏ ନେଇ ଅଭ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । କାରଣ ସେହି ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପାଖାପାଖୁ ଗଠ କିଗ୍ରା ଓଜନ କମାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏ ନେଇ ତାଙ୍କ ପଢ଼ିରେ ଛାଇ ପରି ତିଆ ହୋଇଥିଲେ ସଲମାନ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ ପରାଇଁ ଚିତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ତାହାକୁ ଅକ୍ଷରେ ପାଳନ କରିଥିଲେ ସେ । ଆଉ ମାସ କେଇତାରେ ନିଜ ଫିଗରରେ ରିବର୍ଷନ ଆଣିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ସୋନାକ୍ଷୀ । ‘ମୋ ପ୍ରଥମ ଫିଲ୍ମ ସମୟରେ ସଲମାନ ମୋତେ ଯେଉଁ ଚାନ୍ଦନେସ ଚିତ୍ର ଦେଇଥିଲେ ସେବୁତିକୁ ମୁଁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନୁଷି ଆଉ ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମୋ ଫିଗର ବଜାୟ ରଖିବାରେ ନର୍ଥ ହୋଇଛି । ଏ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବି ତାହା କମ ହେବ ବୋଲି କହନ୍ତି ଏହି ନାୟିକା ।’

ବାସ୍ତବି ଦୀପିକା

କାଙ୍ଗୁ ଗପିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ । କେହି ପରିଚିତ ଲୋକ ତେଣ ହୋଇଗଲେ ସେ ଗପର ପସରା ଲାଇ ଦିଅନ୍ତି । ହେଲେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ତାଙ୍କର ଏବେକାର ମୁହଁଁଁ । ପିଲାଟି ଦିନରୁ ସେ ଗପିବାକୁ ଭଲ ହାତେ । ନିକଟରେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦେଇ ସେ ଏ ନେଇ କେତେକ ରୋଚକ କଥା କହିଥୁଲେ । କଥା କହିବା ସମୟରେ ମୋର ସ୍କୁଲ ବେଳ କଥା ମନେପଢିଯାଉଛି । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପାଞ୍ଜଳୀଙ୍କ ସହ ଧୂମ ଗପୁଥିଲି । ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ ଅନେକ ଥର ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗାଳି ଶୁଣିବାକୁ ଏବଂ ସ୍କୁଲ ସମୟର ସେ କଥା ମନେପଢିଲେ ଏବେ ମୋତେ ଦେଖି ଶୁଣିଲାଗେ । ସେତେବେଳର ପ୍ରତିଟି ମୋ ମନରେ ସତେଜ ହୋଇ ରହିଛି ବୋଲି କହିଥୁଲେ ଦାପିକା । ସୁତନାଯୋଗ୍ୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ପଢିବାର ସିଂହ ସହ କପିଳ ଦେବଙ୍କ ବାଘ୍ୟାପିକ 'ଗା'ର ଅଭିନ୍ୟା କରାଇଛନ୍ତି ।

ରେଣ୍ଡାକ୍ ପ୍ରିକ୍ ଅତ୍ୟ ଦିଶା

କେବଳ ନିଜର ମୂମର କିମ୍ବା ଲୁକ୍ ନୁହେଁ ଦମଦାର ଅଭିନୟନ ବଳରେ ସେ ହିନ୍ଦି ସିମେମାରେ ସୁଷ୍ଠୁ କରିଛନ୍ତି ଏକ ସତନ୍ତ ପ୍ଲାନ୍ ତାଙ୍କର କେତୋଟି ନିଆରା ଚତ୍ରସ ରଖିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେ ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେ ଚକୋଲେଟ୍ କଲର ଏପଣ୍ଡିଟିକ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଏହା ତାଙ୍କ ଲୁକ୍କୁ ଆହୁରି ଆଶ୍ରିତ କରିଥାଏ । ନିଜକୁ ସଜେଇ ହେବା ନିଶା ତାଙ୍କର ପିଲାଦିନରୁ । ଯନ୍ତ୍ର ଏକବୁଦ୍ଧି ଆକିଯାଏ ସେ ତାଙ୍କ ଭାବରେ ମେଳିଥାଏ ନ ନେଲେ ବାହାରକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଏପରି କି ଦାମା ମେଳିଥାଏ କିମ୍ବା ସେ ବାହାର ମଗାଇ ଥାଏନ୍ତି । ଦିନ ଥିଲା ତାଙ୍କୁ ଫିଲ୍ମଟିଏ ପାଇବାକୁ ଅପର୍ଷଟ କରିବାକୁ ପଢ଼ୁଥିଲା । ଏପରି କି ସେତେବେଳେ ସେ କେତୋଟି ‘ବି’ ଏବଂ ‘ଏ’ ଗ୍ରେଡ ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଜର ଅଭିନୟନ କଲରେ ସେ ଅନେକ ହିଟ ସିମେମାର ଅଭିନୟନ କରି ପ୍ରଶଂସା ପାଇଁବା ସହ ନିଜକୁ ଯେତେବେଳେ ଥାନ ହାତିଲା ଭାବରେ ପରିବିତ୍ର ଜାଗର ପାରିଥିଲେ ।

କ୍ଷାଣିଙ୍କ ଶପି କ୍ଷାଣିଆ

ଯାମି ଗୋତମ ଏବେ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଦେଶ
ପକାଇଛନ୍ତି । କାହିଁ କାନୀ, ସେ ଅଭିନୟନ
କରୁଥୁବା ମୂଆ ସିମେମା ‘ଶିଳ୍ପ ଖେଳିଷ୍ଠାନ
ସନ୍ଧି’ ର ଶୁଣିଟିଂ ସୋଠାରେ ଦୁଇଟି
ସପ୍ତାହୀ ଧରି ଗଲିବ । ଶୁଣିଟିଂ ପାଇଁ
ତ ସେ କେତେ ସିରିଯେସ ସେ କଥାମା
ଛାଡ଼ିବୁ ହେଲେ ଶୁଣିଟିଂ ଶେଷ ହେବା
ପରେ ସେ ଗୋଟିଏ କାମରେ ବ୍ୟାପ୍ତ
ରହୁଛନ୍ତି । ପ୍ଯାକିଅପ ପରେ ସେ
ଦିଧାସଳଖ ହୋଗେଇ ନ ଯାଇଲୁ
ଶପିଂ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ
ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡି ଏକୁଆରିଆ
ମୁଣ୍ଡେଁ, ଟିକ ସମୟରେ
ସୋଠାରେ ତାଙ୍କର
କେତେଜଣ ବାଜା ପହଞ୍ଚିଲୁ
ଯାଉଛନ୍ତି । ଆଉ ସେମାନଙ୍କ
ସହ ଯାମି ଶପିଂ ପାଇଁ ବାହାରିବା
ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ନେଇ ଯାମି କହୁଛନ୍ତି,
‘ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ନା କିଛି ନୁଆ । ଜିନିଷ
କିଣିବା ଗୋର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ । ତେଣୁ
ମୁଁ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଶପିଂ କରିଥାଏ ।
ଏବେ ତ ଶୁଣିଟିଂ ପାଇଁ ସମୟ ମିଳିବା
ଶୁଣିଟିଂ ପରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଯାଉଛି ଶପିଂ କରିବାକୁ ଭୁଲିବା
ନାହିଁ । ଆଉ ଏଠି ସାଜମାନଙ୍କ
ସହ ଶପିଂ କରିଥାର ମଜା
ନିଆରା ।’ ଶୁଣିଟିଂ ଗାଲିଥୁବା ‘ଗିନ୍ଧି
ଓସ୍ତ୍ର ସନ୍ଧି’ରେ ଯାମି ଗିନ୍ଧି
ଭୁଲିବାରେ ଅଭିନୟନ କରିଛନ୍ତି ।
ଗିନ୍ଧି ଜଣେ ଆଧୁନିକା ମୁବତୀ ।
ତା’ ଜାବନରେ ଭିନ୍ନ ଧରଣର
ଘରଣା ଘରୁଡ଼ି, ଯାହାକୁ ନେଇବା
କାହାଣୀ ଆଗେଇଛି । ଏହି

ଏପଳତାକୁ ନେଇ ଏବେଠାରୁ ଆଶା
ବାଞ୍ଛିବି ମାନି ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଫରେଷ୍ଟର
ମେରିନା ଗିରି
ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାଏ
କୁହାଣ୍ତି...

ଶୁଧି ଦର୍ଶା କିମ୍ବା ପାଇଁ ଦେଇଥିଲି

ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନାର ପାଇକ ତିରିଆ ଗାଁରେ
ଖୋଲାମୋର ଜନ୍ମା । ୪ ଉତ୍ସଣୀ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ
ଥୁଲି ଦ୍ଵିତୀୟ । ବାପା ଗାଡ଼ିଚାଳକ ଭାବେ କାମ
କରି ଯାହା ଦୁଇ ପଇସା ରୋଜାଗାର କରୁଥିଲେ
ସେଥୁରେ ଦୁଃଖେକଷେ ଆମ ପରିବାର ଚକୁଥିଲା ।
ଡେଶୁ ପିଲାଟିଦିନରୁ ମୋର ଗୋଟେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା,
ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ିବ ଆଉ କାକିର କରି ବାପାଙ୍କ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବି । ସେଥୁଳାଇଁ ପାଇକ ତିରିଆ
ଉଛ ବିଦ୍ୟାକଟ୍ଟରୁ ୯୦୦୮ରେ ମାତ୍ରିକ ପାସ କରି
ପ୍ରାଣନାଥ କଲେଜରେ ଯୁକ୍ତ ୨ ବିଜ୍ଞାନ ପଢ଼ିଥିଲା ।
ତା'ପରେ ଉଛ କଲେଜରୁ କେମିସ୍ଟ୍ରି ଅନ୍ତରେ ଯୁକ୍ତ ଣା
ପାସ କରି ପିଲି ପାଇଁ ଏଣ୍ଟ୍ରାମ୍ ଦେଲି । ରେତେବ୍ବାରେ
ପିଲି ପଢ଼ିବାକୁ ମୋର ସିଲେକ୍ଟ୍ରମ ବି ହେଲା । କିନ୍ତୁ
ଘରଠାରୁ ଦୂର ହେବାରୁ ସେଠି ଆଉମିଶନ ନ କରି
ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍କ କୋଟି ମେଲି । ପ୍ରତିଦିନ
ଗାଁରୁ ଯା'ଆସ କରୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନ କେନ୍ତିମାନ
ପରେ ଫରେଣ୍ଟର ପଦବୀ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ ବାହାରିଲା ।
ଘରେ କାହାରିକୁ କିଛି ନ ଜଣାଇ ଲିଖିତ ପରାମା
ଦେଲି । ଲିଖିତ ପରାମାରେ ଚଯନ ହେବା ପରେ
ଘରେ ଜଣାଇଲି । ବାପା କହିଲେ ତୋତେ ଯାହା ଠିକ୍
ଲାଗୁଛି ତୁ କର । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଚିନ୍ତାକାଳି ଯଦି
ଏହି କାକିରିଟିକୁ ହାତଛଡ଼ା କରୁଛି ତା'ହେଲେ ବ୍ୟାଙ୍କ

ଚାକିରି କେବେ ପାଇବି ତା'ର କୌଣସି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟ
ନାହିଁ । ବରଂ ଏ ଚାକିରିରେ ଯୋଗଦେଇ ଘରକୁ କିଛି
ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ତେଣୁ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ପରେ
ଦୌଡ଼, ମାଳିକେଲୁ ଏବଂ ମୌଖିକ ପରୀକ୍ଷାରେ ବି
ଉଭାର୍ପୁ ହୋଇ ୨୦୧୪ ମେ ୨୫ ତାରିଖରେ ଚାଙ୍ଗୀ
ରେଓସର ନାତୁଣୀ ସେକ୍ସନରେ ପଂରେଷ୍ଟର ଭାବେ
ଯୋଗଦେଲି । ଚାକିରି ଯେହେତୁ କଞ୍ଚକଳୁଆଳ,
ତେଣୁ ଦରମା ମାତ୍ର ୩୭୦୦ ଟଙ୍କା ମିଳିଲା । ଦରମା
ପାଇବା ଦିନ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲା । ଆଉ
ଟଙ୍କାକୁ ନେଇ ପ୍ରଥମେ ମୋ ବଡ଼ମାୟୁଜଙ୍କ ହାତରେ
ଦେଇଥିଲି । କାରଣ ବଡ଼ମାୟୁ ହିଁ ମୋ ପଢ଼ା ପାଇଁ
ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମାୟୁ ସେହି ଚଙ୍ଗାରେ
୧୦ବୁଦ୍ଧି ପାଖେ ପୂରା କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୋଗ
ବାହିଥିଲେ । ବାସ ତା' ପର ମାସରୁ ଯେଉଁ ଦରମା
ପାଇଲି ତାକୁ ଘର ଚଳାଇବା ଓ ସାନ ଭଉଣାମାନଙ୍କ
ପାଠପଡ଼ା ପାଇଁ ପଠାଇ ଦେଉଥିଲି । ଯା' ଭିତରେ
୪ବର୍ଷ ବିତରିଲାଣି । ନାତୁଣୀ ସେକ୍ସନରେ ବର୍ଷେ
କାମ କରିବା ପରେ ନ ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ରଣପୁର
ରେଓସର ବେତ୍ତାଳି ସେକ୍ସନକୁ କିମ୍ବଦିନ ପାଇଁ
ବଦଳି ହୋଇ ଯାଇଥିଲି । ହେଲେ ଏବେ ଚାଙ୍ଗୀ
ରେଓସର ଚାଙ୍ଗୀ ସେକ୍ସନରେ ପଂରେଷ୍ଟର ଭାବେ
କାମ କରୁଛି । ମୋର ମନେ ପଢ଼ୁଛି ବେତ୍ତାଳିରେ

যেতেবেলে থুলি, দিনে অপরাহ্ন ৪টা
বেলে জঞ্চল ভিতরে আমে কেতেকশ ঝুঁঘঁ
পাগ্রেলিং করুাৰ। এহি যমন্ত্ৰে আমকু গছ
কাটিবাৰ শব্দ শুভিলা। শব্দকু অনুকৰণ কৰি
জঞ্চল রাষ্ট্ৰারে প্ৰাপ্ত ৮/১০ কি.মি ভিতৰকু
যিবা পৱে কিছি লোক গছ কাৰুথ্বাৰ দেখালু।
আম পাটি শুণি যেমানে গছ কচা ছাতি
দৌতি পলাইগলৈ। যেতেবেলকু রাতি ৮টা
পাখাপাখু হোৱা সারিথাএ। পোনৰ নেৰাঞ্চৰ্ক
বি কাম কৰু নথাএ। অষাৰৰে বাহাৰকু
বাহাৰিবাৰ রাষ্ট্ৰা বি মীনু নথাএ। সাজি বাবাঙ্ক
কৃপারু বহু কষ্টৰে যেদিন আমে পেৰিবাৰ
রাষ্ট্ৰা পাইখেলু। এ ঘণ্টা মো পাইঁ এক অছুলা
স্থুচি। আৰু এ গাকিৰি মো পাইঁ গোটে চালেঙ্গা
কহিলে চলে। জঞ্চলকু সুৱেষা দেবা সহিত
পৰিবাৰ কথা বুঝিবাৰ এই যেৱে গুৱায়িত
মোতে মিলিছি, তাৰু কিপৰি সুচাৰুত্বে তুলাইবি
যেহি চেষ্টাৰে মোৱা দিন দিবুক্তি। তা' সহিত
যিৰিল পৰ্যব্ৰ পাইঁ বি ঘোৱে ভাবে প্ৰস্তুত
হৈছেছি। মোতে যবুৰেলে কিছি না কিছি পড়িবাৰু
ভেল লাগো। খাপকৰি ভাগবত গাফা ও অবস্থুল
কলামংক জীৱনা পত্ৰিবা মোৱা বেশি পছক।

ପ୍ରେସିକାର ହସ : କେତେବେଳେ ମିଠା ସିଏ କେତେବେଳେ କିଷ

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯେଉଁ ଝିଆ ହସିଦେଲା ସେ ଫସିଗଲା । ଏହା କୁ ଆଧାର
କରି ମୁଁ ତନି ଜଣଙ୍ଗାରୁ ଧୋକା ଖାଇ ସାରିଲିଣି । ଏବେ
କ’ଣ କରିବି ଜାଣିପାରୁଦି । -ଅମି, ଖେର୍ବା

-ଆମ୍, ଖୋଜି

ଉତ୍ତର : ପ୍ରେମିକାର ହସ : କେତେବେଳେ ମିଠା ସିଏ
କେତେବେଳେ ଦିଷ୍ଟା । ଏତେ ଥର ସେହି ହସ ମାୟାରେ
ବାୟା ହୋଇ ବୁଦ୍ଧି ଶିଖିଲେଣି ହେଲେ ଆପଣଙ୍କର
ବୋଧକୁସ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ ହେଉନି । ତେଣୁ ବାସ୍ତବତାକୁ ଆସି
ପ୍ରେମର ଅସଳ ଫର୍ମୂଲା ଆପ୍ନୀଏ କରି ପ୍ରେମ କରନ୍ତୁ । ଯଦି
ଦୁଇ ପଚରୁ ସିଗନାଲ ଠିକ୍ ରହିଲା ତେବେ ଆପଣଙ୍କ
ପ୍ରେମର ଗାଢ଼ି ବିନା ହରିପୁରେ ଆଗରୁ ମାଢ଼ି ଚାଲିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- କାହାର ଜୀବାରେ ମୁଁ ଏବେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛି ।
ହେଲେ ସେ ମନର ମାନସୀ କେଉଁଠି ଅଛି ମୁଁ କାଣିନି । ତାକୁ
କେମିତି ପାଇବି ?

-ଆର.କେ., ରାଉରକେଳା

ଉତ୍ତର : 'ଚେରେଇଲ୍ଲା ଲସାରା ଘାଙ୍ଗଳୀ କଳା, ତା' ପାଇ ମୋ
ମନ ପାଗଳ ହେଲା ।' ହେଲେ ଆପଣ ବୋଧୁଷ୍ଟ ସପନ
ରାଜକ୍ଷେତ୍ର ଏବେ ବି ଘୂରି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ସେପରି କ୍ଷଣିକ
ଆନନ୍ଦରେ ମହୁଆଲା ନ ହେଲା ବସ୍ତୁର ଫୁଲିଆନ୍ତୁ ଆସନ୍ତୁ ।
ମନର ମାନସାଠିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ । ଯଦି ଟେକନିକ ଟିକ୍ ଥିବ
ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସକଷେଷ ହେବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋତେ ଦିଶାସ
କରୁନ୍ତି । ତାକୁ ବୁଝାଇ ବୁଝାଇ ମୁଁ ଥକି ପଡ଼ିଲିଣି । ଏବେ କ’ଣ
କରିବି ଜାଣିପାରୁନି ।

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରେମିକାର ଯେଉଁ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା
ତାହା କୌଣସି କାରଣରୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି । ପୁଣି ତାହା ତାକୁ

ଏମଟି ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ଯେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦ୍ୱାୟାମ ଥର
ଦିଶାସ ବଳୟ ଭିତରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁନା ଯଦି ଏହାକୁ
ନେଇ ପରିଷ୍ଠିତ ଜଟିଳ, ତେବେ ଡେରି ନ କରି ଏପରି
ପ୍ରେମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଲେଖ ପକାଇଲେ କିଛି କ୍ଷତି ନାହିଁ । କାରଣ
ପ୍ରେମରୁ ଦିଶାସ ଥରେ ପୁଣି ଗଲେ ତାହା ପୁଣି ଥରେ ଦୃଢ଼
ହେବା ଏତେ ସହଜ ମୁହଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ମୋ ପ୍ରେମକାଳୁ ପ୍ରଥମ ଲଭ ଲେଟର ଦେଲା ସେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା । ହେଲେ ଏଯାଏ କିଛି ରିପ୍ଲାଏ ଆସୁନି । କ'ଣ କରିବ ?

-ଅନକେଡ, ଅନୁଗୋଳ
୧

ପ୍ରଶ୍ନ—କାହାର ଜୟାରାରେ ମୁଁ ଏବେ ପାଗଳ ହେଲେଇବାଛି ।
ହେଲେ ସେ ମନର ମାନସୀ କେଉଁଠି ଅଛି ମୁଁ ଜାଣିନି । ତାକୁ
କେମିତି ପାଇବି ?

—ଆର.କେ., ରାଉରଙ୍କୋଳା

ଉତ୍ତର : ‘ଦେରେଛା ଜୟାରା ଘାଇଲା କଳା, ତା’ ପାଇଁ ମୋ
ଏହି ପାଦ ହେବୁ’ କେବେ ଆପଣ ମୋଖେ ପାଦ

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମକା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଭତ୍ରେ ଥୁବା
ପ୍ରେମ କେତେ ଗର୍ଭର ତାହା ପ୍ରଥମେ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରନ୍ତୁ
ଯଦି ହାଲୋ-ହାଏ ପ୍ରେମ ହୋଇଥିବ ତେବେ ତାହା
କେତେବେଳେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିବ ତାହା କଞ୍ଚକା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।
ପ୍ରେମିକାର ମଟିଗଢ଼ିକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଆଉ
ଥରେ-ଦିଅର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନ ହେଲେ ତ୍ୟାନେଲେ
ବଦଳାଇ ଦେଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ !

ଆନନ୍ଦରେ ମହୁଆଲା ନ ହୋଇ ବାପ୍ତିବ ଦୁନ୍ତିଆଳୁ ଆସନ୍ତୁ
ମନର ମାନସାଚିଏ ଖୋଜନ୍ତୁ । ଯଦି ଟେକନିକ ଠିକ୍ ଥିବ
ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ସକଷେଷ ହେବେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ବାରମାସୀ ଚଢ଼େଇ ପର କେତେକ ପ୍ରେମକା
ଆଜିକାଲି ପ୍ରେମିକ ବଦଳାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏମିତି
କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ?

-ପୁଣ୍ୟ ଧାର୍ମ, ଜାଗାତସ୍ଥିତି

ଭାଗ୍ୟ : ଦୟା ଦୋଷ ସେବାନଙ୍କ ଉପରକୁ
ଦେଲି ଦେବା ସମାଜାନ କି ?
ଗୋଟିଏ ହାତରେ କେବେ ତାଳି ବାଜିଲାଣି । ଦୁଇ ପଚାର
ନିଶ୍ଚିଯ କିଛି ଫଳ ରହିଛି । ତେଣୁ ସେଥିରେ ମୁଣ୍ଡ ନ ଖେଳାଇ
ନିଜ ପ୍ରେମିକା ପଛରେ ଛାଇ ହୋଇ ଘୂରି ବୁଲାଇ ।

ଓଳଗା ନିଆରା ପାର୍ବତୀ

କଲସରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ/ରୋପ୍ୟର ଚଷ୍ଟ ନାୟିକା, କର୍ଣ୍ଣ, ଅଧର ଆଦି ରୋପଣ କରିବା ପରେ ତାକୁ ମଣ୍ଡପରେ ପ୍ଲାପନ କରି ମା'ଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ସାନ୍‌ଓଳଗ/ସାନଭାଇ ଗୋଷ୍ଠୀର ସୁନ୍ଦରରାୟ ବଂଶଜମାନେ ମହଶ ପଡ଼ିବୁ ଦେଖାନ୍ତରୀ ଭାବେ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ପୁର୍ବେ ଏହି ପଡ଼ିବେ ସେମାନେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ/ରୋପ୍ୟରେ ନିର୍ମିତ ଚଷ୍ଟ ଅଧର, ନାୟିକା କର୍ଣ୍ଣ ଆଦି ରୋପଣ କରି ପୂଜାର୍ତ୍ତନା କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ଗତ ୩ ବର୍ଷ ହେବ ସେମାନେ ମା'ଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ସହ ଶରୀରର ଏକ ଖୋଲପାକୁ ମହଶ ପଡ଼ି ଉପରେ ରଖି ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ।

ବିଧୁପୂର୍ବକ ପୂଜାର୍ତ୍ତନା: ପବିତ୍ର ଶଷ୍ଟୀ ତିଥୀଠାରୁ ଦଶମୀ ତିଥୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ଆବାହନ କରାଯାଇ ପୂଜାର୍ତ୍ତନା କରାଯାଇଥାଏ । ୨ ଗୋଷ୍ଠୀର ଜଣେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଥମେ ପୁଣ୍ୟତୋଦ୍ୟ ଦେବତରଣୀରେ ଘଟ ଉତ୍ତରୋଳନ କରିଥାନ୍ତି । ତା'ପରେ ତୋଳ, ମହୁର, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାଦ୍ୟମୟନ୍ତ୍ରର ତାଳେ ତାଳେ ପୂଜା ମଣ୍ଡପରେ ପବିତ୍ର ଘଟକୁ ପ୍ଲାପନ କରି ମା'ଙ୍କ ପୂଜା କରି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଏହି ସମୟରେ ବିଧୁପୂର୍ବକ କ୍ଷତ୍ରିୟ ବଂଶର ଦାୟାଦମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରେ ଥୁବା ବାଢ଼ି, ଖଣ୍ଡା, ଧନ୍ତୁ, ଶର, ତେଣୁ ଆଦି ହାତହିତିଆରକୁ ପୂଜା ମଣ୍ଡପରେ ଅବସ୍ଥାପନ କରିଥାନ୍ତି ।

ମହାଶୂମୀ, ନବମୀରେ ମା'ଙ୍କର ନିଆରା ପୂଜା: ପବିତ୍ର ମହାଶୂମୀରେ ପୂଜା ମଣ୍ଡପରେ ସକଳଠାରୁ ରାତ୍ରିର ଅଞ୍ଚିମ ପ୍ରହର ଯାଏ ଚଣ୍ଡାପାଠ ସହ ଶୁଭାହୁତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ । ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ଉପବାସ କରିଥାନ୍ତି । ନିଜ ଗା' ବ୍ୟତୀତ ଆଖିପାଖ ଗାଁରୁ ଆସିଥିବା ଭୋଗ ସାମଗ୍ରୀକୁ ମା'ଙ୍କ ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ । ଏହିଦିନ ବଳି ସ୍ଵରୂପ ମା'ଙ୍କ କୁଶାଗ୍ର ବି ଅର୍ପଣ କରାଯାଏ । ପୂଜା ଶୈଶବରେ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମା'ଙ୍କ ଚରଣମୂର୍ତ୍ତ ପାନ କରି ବୃତ୍ତ ଭାଇଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ମହାନବମୀରେ ଦିବାରାତ୍ରି ଚଣ୍ଡାପାଠ ସହ ପୂଜା ମଣ୍ଡପରେ ହୋମଯଙ୍ଗର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଦଶହରାରେ ମା'ଙ୍କୁ ବିଦାୟ: ଦଶହରା ଦିନ ଏକ ଦିବାତ ପରୁଆରରେ ମା' ଶୁର୍ତ୍ତିମାଶିମୀଙ୍କୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ନିଆଯାଏ । ଉତ୍ସବ ଗାଁର ପିଲାଠୁ ବୃକ୍ଷ ସମସ୍ତେ ତୋଳମୁହୂରିର ତାଳେ ତାଳେ ଖଣ୍ଡା ଓ ବାଢ଼ି ଖେଳରେ ମସଗୁଲ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ଖଣ୍ଡା ଓ ବାଢ଼ି ଖେଳକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖିପାଖ ଗାଁର ଲୋକମାନେ ରୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ଏହାପରେ ପ୍ରତି ଘରେ ଘରେ ଭୋଜିଭାତର ଆୟୋଜନ ହୁଏ । ସାତ ତିଥିନ ନ' ଭଜାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

ଆପ୍ୟାଯିତ କରାଯାଏ ।

ଲାଖବିଦ୍ରୀ ପରମରା: ମା'ଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲାପରେ ସାନ୍‌ଓଳଗ ସୁନ୍ଦରରାୟ ବଂଶର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଲିଙ୍କରେ ଦିଦ୍ୟମାନ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ବାୟର ତାଳେ ତାଳେ ବଢ଼ିଓଳଗର ମହାପାତ୍ର ବଂଶଜଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଗମନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଦଶହରା ପଢ଼ିଆରେ ଉପନାତ ହେବାପାଇଁ ନିମାନ୍ତ୍ରଣ କରି ଫେରିଆଇଥାନ୍ତି । ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଭବ୍ୟ ସମର୍ପନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏହାପରେ ଉତ୍ସବ ଗୋଷ୍ଠୀର ଶତାଧୂନ ବ୍ୟକ୍ତି ବାର ବେଶରେ ସଜିତ ହୋଇ ହାତରେ ଧନ୍ତ୍ଵାର ଧରି ଗାଁରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଥୁବା ଦଶହରା ପଡ଼ିଆରୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ବଶୁଦ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଲାଖବିଦ୍ରୀ ପର୍ବ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହୁଏ । ନିୟମାନ୍ତ୍ରାରେ, ୧୦୦ ମିନ୍ଟର ବ୍ୟବଧାନରେ ପୋତାଯାଇଥିବା ଏକ କଦଳୀ ଗଛକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଉତ୍ସବ ଗୋଷ୍ଠୀର ବାରମାନେ ତାର ମାରିଥିଲା । ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀର ବ୍ୟକ୍ତି କଦଳୀ ବୃକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମେ ତାର ବଜାନ୍ତି, ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଉପରେ ୧ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଲିକାନା ଜାହିର କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ବିରଳ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖିପାଖ ଅଞ୍ଚଳରୁ ହଜାର ଲୋକ ଦଶହରା ପଡ଼ିଆରେ ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ରାବଣ ପାଢ଼ି: ଲାଖବିଦ୍ରୀ ପର୍ବର ପରିସମାପ୍ତି ପରେ ସନ୍ଧାରେ ଗା' ନିକଟସ୍ଥ ମଠିହାଠାରେ ରାବଣ ପାଢ଼ି ଆୟୋଜନ ହୋଇଥାଏ । ନିୟମାନ୍ତ୍ରାଯାୟ, ପ୍ଲାନୀୟ ସରପଞ୍ଚ ରାବଣ ଦେହରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି । ଆତେବାଜିରେ ସାରା ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୋଇଥାଏ । ରାବଣ ପାଢ଼ିକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଖିପାଖ ୧୦ଟି ପଞ୍ଚାଯତର ଲୋକେ ରୁଷ୍ଟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଭାଇଚାରା ରଖିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ: ଶଷ୍ଟୀଠାରୁ ନବମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ଭାଇଚାରା ରଖିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଏ । ଯେଉଁଥାପାଇଁ ଗ୍ରାମରେ ଥୁବା କ୍ଷତ୍ରିୟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସଂପ୍ରଦାୟର ଲୋକେ ବି ଆଖିପାଖ ଗାଁର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସନ୍ଧାରେ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ୪ ଦିନ ଘରେ ଘରେ କୁହୁ ପିଠାପଣାର ସମସ୍ତାର । ପୁରି, ଖୁରି, ଘିଅପିଠା, ରସାବଳା, ପାନବୁଆ, ଲେତିକିନ, ଜିଲାଯି ଆଦି ମିଠା ସହ ବିଭିନ୍ନ ଫଳମୂଳ ଆମନ୍ତ୍ରିତ ଅଥ୍ୟକୁ ପରିଷା ଯାଇଥାଏ । ଏହା ଭାଇଚାରା ରକ୍ଷା କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାଧ୍ୟମ ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ଚର୍କା ହୁଏ ।

-ଦିପ୍ତୀ ରଞ୍ଜନ ମାୟକ

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଳୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଳୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ସୋନାଳିକା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମଡେଲ ମିରରରେ ଦେଖୁବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରମ୍ଭଲଗଡ଼
ଶିଳ୍ପିଅଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୪୮୦୧୦୧
ଫଳୋ ସୌଜନ୍ୟ- କୁମାର ଶରତ (ଧରିତ୍ରୀ)

ହାତ

ହାତ

ଇଂଲିଶ

ମହିଳା ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ- ଆଜ୍ଞା ମୋ ପୁଅ ମୋଟର
ସାଇକେଳରୁ ପଡ଼ିଗଲା ।
ଡାକ୍ତର-ଆଜ କ୍ୟାଷ୍ଟ ଅଣ୍ଟରଷ୍ଟାଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ । ମିଳ
ଟେଲ୍ ମି ଇନ ଇଂଲିଶ ।
ମହିଳା- ମାରଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣ
ହିଁରୋହୋନା... ।

ଖୁସି

ଜକ୍ ସାମାଙ୍କୁ- ଭୁମେ ଭୁମେ ସ୍ଵାଙ୍କୁ କାହିଁକି
ଛାଡ଼ପତ୍ର ଚାହୁଁଛ ?
ସାମା- ମୁଁ ତାକୁ ବାହା ହୋଇ ଖୁସି ନାହିଁ ।
ଜକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ଵାଙ୍କୁ- ଭୁମେ ଏ ବାବଦରେ
କ’ଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ?
ସ୍ଵାଙ୍କୁ- ଆଜ୍ଞା, ସାମା ସାହି ଲୋକ ମୋ
ପାଇଁ ଖୁସି । ହେଲେ ଏଇ ଜଣେ ହେଲୁ ଖୁସି
ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି । କ’ଣ ଆଉ କହିବି ।

ରିଲାଞ୍ଚ

ବାପା ପୁଅଙ୍କୁ- ଯା’ ପଡ଼ିବୁ ।
ପୁଅ- କାହିଁକି ?
ବାପା- ପଡ଼ିଲେ ଭଲ ମାର୍କ ଆଣିବୁ ।
ପୁଅ- ଭଲ ମାର୍କ ଆଣିଲେ କ’ଣ ହେବ ?
ବାପା- ଭବିଷ୍ୟତରେ ବଡ଼ ଚାକିର କରିବୁ ।
ପୁଅ- ଚାକିର କଲେ କ’ଣ ହେବ ?
ବାପା- ବଡ଼ ଘର, କାର କିଣିବୁ ।
ପୁଅ- କିଣିଲେ କ’ଣ ହେବ ?
ବାପା- କିଣି ସମସ୍ୟା ରହିବନି । ରିଲାଞ୍ଚ କରିବୁ ।
ପୁଅ- ଏବେ ବି ତ ମୁଁ ସେଇଯା କରୁଛି । ଏତେ
ପରିଶ୍ରମ କାହିଁକି କରିବି ?

ବାରାଣସୀ ଦୁର୍ଗା ମନ୍ଦିର

ଓଉଚ୍ଚପ୍ରଦେଶୀର ବାରାଣସୀରେ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚମର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଏହି ଦୁର୍ଗା ମନ୍ଦିର ଓ ଆଉ କେହି ଦୁର୍ଗା କୁଣ୍ଡ ମନ୍ଦିର ବୋଲି କହିଥାଏନ୍ତି । ଜିତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଳଚାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ରାଣୀ ଭବାନୀ ନାମୀ ଜଣେ ବଜ୍ରାୟ ମହାରାଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଷ୍ଟାଦଶ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟରେ ଏହି ମନ୍ଦିରଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।

ମା'ଙ୍କ ଆବିର୍ତ୍ତାବଳ୍କୁ ନେଇ ଲୋକକଥା ମା'ଙ୍କ ଆବିର୍ତ୍ତାବଳ୍କୁ ନେଇ ଅନେକ ଲୋକକଥା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ତନ୍ମଧରୁ ଗୋଟିଏ ହେବଛି : ଆଜକୁ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ବାରାଣସୀର ଜନେକ ରାଜୀ ନିଜ ପୁତ୍ରୀଙ୍କର ବିଭାଗର ପାଇଁ ସ୍ଵଯଂମର ସଭାର ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ରାଜୀ ଜାଣିଲେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରୀ କାହାକୁ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି ବୋଲି, ସେତେବେଳେ ସିଏ ଗୁପ୍ତରେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରୀଙ୍କର ସେହି ଯୁବକଙ୍କ ସହ ବିବାହ କରାଇଦେଲେ । ହେଲେ ଏକଥା ସ୍ଵଯଂମରକୁ ଆମନ୍ତିତ ହୋଇ ଆସିଥିବା ରାଜାମାନେ ଜାଣିଲା ପରେ କ୍ଷୋଧ କଲେ । ଆଉ ବାରାଣସୀ ରାଜାଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗ ହେଲେ । ଏଭଳି ପରିମିତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବାରାଣସୀ ରାଜାଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କୁ ଝାରଣ କରିବାକୁ ମା' ଉତ୍ତର ଯୁଦ୍ଧରେ ବାରାଣସୀ ରାଜାଙ୍କ ଜିତାଇଥିଲେ । ସେହିନିମାରୁ ବାରାଣସୀ ରାଜୀ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ପୂଜାର୍ଜନା କରିଆସୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେଠାରେ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ଏକ ବଡ଼ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ କରିଥିଲେ ବୋଲି ପୂରମା ରହିଛି ।

ରାଣୀ ଭବାନୀ ନାମୀ ଜଣେ ବଜ୍ରାୟ ମହାରାଣୀ ତିଆରି କରିଥିଲେ ବୋଲି ପୂରମା ରହିଛି ।

ମନ୍ଦିରର କାର୍ଯ୍ୟ

କୁହାୟାଏ, ଉଚ୍ଚପ୍ରଦେଶୀ ଭାରତୀୟ ନାଗର ଶୈଳୀରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏହି ମନ୍ଦିରରେ ମା' ଦୁର୍ଗା 'ଯନ୍ତ୍ର' ରୂପରେ ବିରାଜିତ । ସେହିପରି ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ମା'ଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିମା ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯାହାର ରଙ୍ଗ ଜିଷ୍ଠ ଲାଲ । ଖାୟ ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ଦିରର ବାହାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ବି ଲାଲ ଗୋରୁ ରଙ୍ଗ ଦିଆଯାଇଛି । ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏଠାରେ ବାବା ଭେତ୍ରବାନାଥ, ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ମାତା ସରସ୍ଵତୀ, ମାତା କାଳୀଙ୍କର ଛୋଟ ଛୋଟ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କୁ ବି ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ମାଜଳିକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ଭକ୍ତଗଣ ଏଠାକୁ ଆସି ମା'ଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବା ସହ ଭୋଗ ଲାଗି କରିଥାଏନ୍ତି । କେହି କେହି ଏଠାରେ ଦନ୍ତ ପୂଜା ବି କରାଇଥାଏନ୍ତି । ତା'ଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିବା ଯଜ୍ଞ କୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିଦିନ ଯଜ୍ଞ ହେଉଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ସିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଭକ୍ତଙ୍କର ଯା'ଆସ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ତେବେ ପ୍ରତି ମଜଳିବାର, ଶନିବାର, ନବରାତ୍ରୀ ତଥା ଦଶହରା ସମୟରେ ଏଠାରେ ବହୁ ଜନସମାଗମ ହୋଇଥାଏ । ନବରାତ୍ରୀ ଓ ଦଶହରା ସମୟରେ ଏଠାରେ ସତନ୍ତ ମେଳାର ଆୟୋଜନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଦୂରଦୂରାକ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି ଏଠାକୁ ଆସିଥାଏ । ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ୟ ସୁବିଧା ରହିଛି । ଲାଲ ବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ର ଏଯାରପୋର୍ଟ ହେଉଛି ଏଠାକାର ନିକଟତମ ବିମାନବନ୍ଦର । ଅନ୍ୟକେ ବାରାଣସୀ ଜଙ୍ଗସନ୍ଧିରେ ରେଲେଟ୍‌ରେଲ୍‌ଷେନ୍‌ଶନ ହେଉଛି ଏଠାକାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ତଥା ମୁଖ୍ୟ ରେଲେଷ୍ୟୁନିଟିଶନ । ତା'ଙ୍କର ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନେଟ ଉତ୍ସମ ସରକାରୀ ବସ୍ତି ବି ଏଠାକୁ ଯା'ଆସ କରିଥାଏ ।

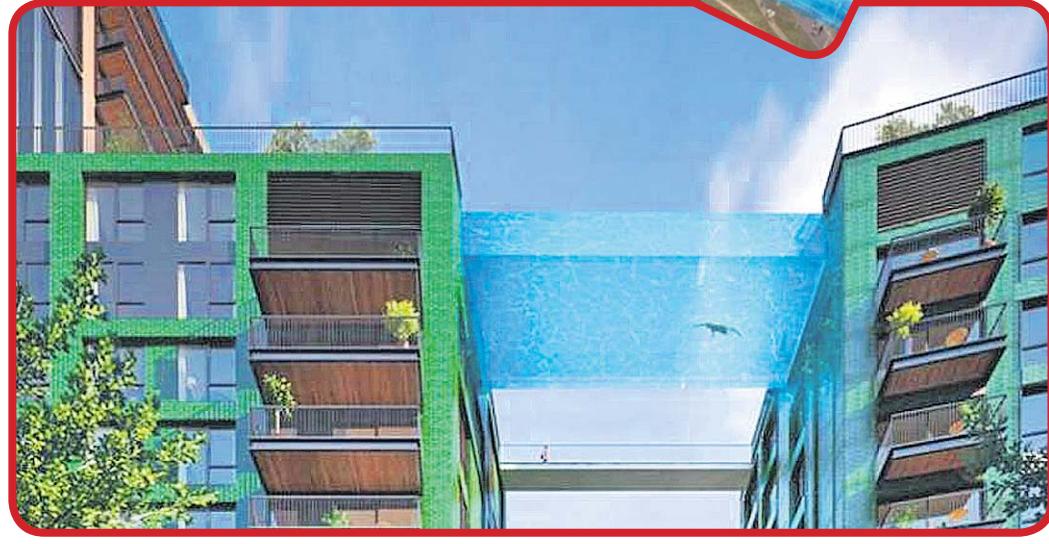
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁକ୍ତି

ଏଠାକୁ ବୁଲି ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ମା' ଦୁର୍ଗାଙ୍କର ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆସୁଥିବା ଅନେକ ଦର୍ଶନାୟ ପ୍ଲାନ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ । ଯେମିତି କି ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରଟାରୁ ମାତ୍ର ୨୫୦ ମିଟର ଦୂରରେ ଥିବା ସଙ୍କଟ ମୋଚନ ମନ୍ଦିର ତଥା ଦେତ କି.ମୀ. ଦୂରରେ ଥିବା ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ମୁନିଭର୍ତ୍ତର୍ତ୍ତ ଲଭ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ ।

କାଏ ପୁଲ୍

ଖରାଦିନେ ସ୍ଵର୍ଗମିଂ ପୁଲର ମଜା ଉଠାଇବାକୁ କିମ୍ବା ବା ନ ଚାହାନ୍ତି। ପ୍ରବଳ ତାତିରୁ ନିୟାର ଦିବ୍ ପୁଲ୍। ତେବେ କ୍ରିଟେନରେ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିବା ଏକ ପୁଲ କେବଳ ତାତିରୁ ନିୟାର ଦେବତି ବରଂ ଏକ ରୋମାଞ୍ଚକର ଅନୁଭୂତି ବି ଦେବ। କାରଣ ଏହାକୁ ସାମନାସାମନିଭାବେ ଥିବା ଦୁଇଟି ୧୦ ମହିଳା ବିଶିଷ୍ଟ ଅଙ୍ଗଳିକ ମନ୍ତ୍ରିଭାଗରେ ଭୂମିଠାରୁ ୩୫ ମିଟର ଉଥା ୧୧୪ ପୁଟ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚ ଦୁଇ ଅଙ୍ଗଳିକାକୁ ସଂଯୋଗକରି ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି। ଆଉ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାନ୍‌ପରେଣ୍ଟ। ତେଣୁ ପହଞ୍ଚିବାବେଳେ ତଳ ଉପର, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖିବେ। ଏଠାରୁ ହାତ୍ରସ ଅଟ୍ ପାର୍ଲାମେଣ୍ଟର ଦୃଶ୍ୟ ବି ଦେଖାଯିବ। ପୁଲଟି ୨୪ମିଟର ଲମ୍ବା, ୪ ମିଟର ଓତାର ୩ ମିଟର ଗଢ଼ୀରତା ବିଶିଷ୍ଟ। ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ୪୦୦ ଚନ୍ଦ ଜଳ ଧାରଣ କ୍ଷମତା ରହିଛି। ଆଗାମୀ ଗ୍ରୀକ୍ରତ୍ତରେ ଏହାକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି। ଭୂମିଠାରୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚତାରେ ହୋଇଥିବା ଉଚ୍ଚ ପୁଲ ହେଉଛି ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରଥମ କାଏ ପୁଲ୍।

କାର୍ତ୍ତ୍ରୀନ କନ୍ଟର

ତୁମକୁ ଦିନକୁ ୧୨ ଗ୍ଲୋସ ପାଣି ପିଇବାକୁ ପଡ଼ିବ

ଏଇଟା ତ ଅସମ୍ଭବ

କାହିଁକି ?

କାରଣ ମୋ ଘରେ ତ ଜମାରୁ ନାହା ଗ୍ଲୋସ ଅଛି

“ପରିଚାଳକର ଭୂମିକା ଚାପାଙ୍କ ଭୂମିକାଠୁମୁ କମ୍ପ୍ ନୁହେଁ”

ପ୍ରଜିତ କୁମାର ରାଉଡ଼ରାୟ

“ଗୋ ଟିଏ ପରିଚାରରେ ଜଣେ ବାପାଙ୍କ ଭୂମିକା ପରିଚାଳକଙ୍କ ଭୂମିକା ଅବିକଳ ସେଇଆଁ । ପାର୍ଟ୍ ଭିତରେ ସମ୍ବଲ ବଜାୟ ରଖୁଥାଇ ସହିତ ସବୁବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲାଭକ୍ଷତିକୁ ଭୂମି କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନର ମଙ୍ଗଳ କାମନା କରିବା ହେଉଛି ଜଣେ ପରିଚାଳକଙ୍କ ଧର୍ମୀ !”

ନିଜର ଭୂମିକା ବିଶ୍ୱାସରେ ସୁଚନା ଦେବାକୁ ଯାଇ ଏତଳି ଏକ ମାର୍ଜିତ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯାତ୍ରାଜଗତର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରତିଭାବାନ ଯୁବ ପରିଚାଳକ ପ୍ରଜିତ କୁମାର ରାଉଡ଼ରାୟ ଓରପ ଟିକୁଭାଇ । ତାଙ୍କର ପରିଚାଳକ ହେବା ପଛରେ ସେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶକୁ ଧରି ବାଟ ବାଲୁଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ଦିବଂଗତ ଚିନ୍ମୁଭାଇ । ଅନ୍ୟଜଣେ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଘୁରୁସମ ‘ଭାଇନା’ । ସେ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଭାଇନା (ନୟନ କୁମାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ)ଙ୍କ ଠାରୁ ଜଣେ ପରିଚାଳକ ହେବାର କଳା ଶିଖିଛି । ଆଉ ତାହାକୁ ପ୍ରୟୋଗକରି ଆଗରୁ ଆଗରୁ ଚାଲିଛି ।

ଜଣେ ପରିଚାଳକ ଭାବରେ ଆଜି ନିଜର ଏକ ସତର୍ନ ପରିଚଯ ଟିଆରି କରି ପାରିଥିବା ‘ଟିକୁଭାଇ’ଙ୍କର ଯାତ୍ରା କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଜଣେ ଅଭିନେତା ଭାବରେ । ଏହା ୧୯୯୦ ମସିହାର ଜଥା । ସେ ତ ଆଗରୁ ଗାଁ ତ୍ରୁମାରେ ପାର୍ଟ୍ କରୁଥିଲେ । ଅଭିମନ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ତାଙ୍କର ଅଭିନୟକୁ ଗାଁର ବ୍ୟୋଜେୟକ ଲୋକମାନେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ମାନେ ରଖିଛନ୍ତି । ଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ମନରେ ଦୂରି ଥିଲା । ସେଥୁଲାଗି ସେ ‘ଜଗଜନନୀ ଅପେରା’ରେ ଯୋଗଦେଲେ । ଆଉ ପାର୍ଶ୍ଵନାୟକ ଭାବରେ ଅଭିନୟ କଲେ । ୧୯୯୦ରୁ ୧୯୯୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ‘ଜଗଜନନୀ’ରେ

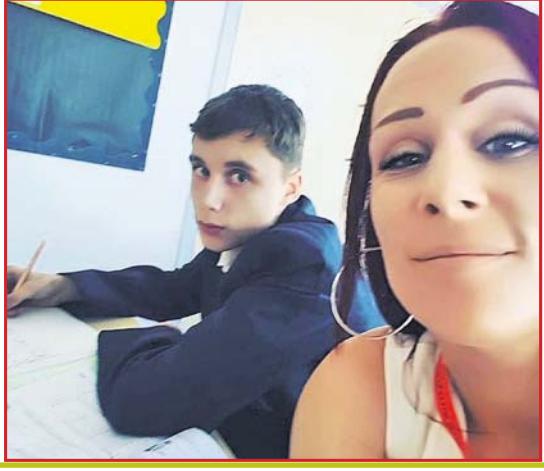
ରୀମାଙ୍କୁ ଏଥର ନେବେଟିଭ୍

ନାସେ ଗାଁରେ ଭାମା କରିଥିଲେ । ନାତାଙ୍କର ଅଭିନୟର କୌଣସି ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିଲା । ସେ କେବଳ ତାଳ ପାଇଥିଲେ ଯାତ୍ରାକୁ । ଯାତ୍ରା ପ୍ରତି ଥିବା ତାଙ୍କର ସେହି ଭଲପାଇବା ହିଁ ତାଙ୍କ ଟାଣି ଆଣିଲା ଯାତ୍ରା ଜଗତକୁ । ଖାଲି ଟାଣି ଆଣିଲାନାହିଁ । ଅଧିକକୁ ତାଙ୍କ ସଜେଇଦେଲା ଜଣେ ପୋଖତ ଅଭିନେତ୍ରୀ । ଏଠାରେ ଯାହାଙ୍କ କଥା କୁହାଯାଉଛି ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଡିଆଁ ଯାତ୍ରା ଜଗତର ଜଣେ ଜଣାଶୁଣା ଅଭିନେତ୍ରୀ ରାନାରାଣୀ ନାପକ । ଉତ୍ସବ ଜିଲ୍ଲା ବାସୁଦେବପୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପନ୍ଦିପୁରରେ ଜମ୍ବିତା ରାନା ଆଜିକୁ ତରିଶ ବର୍ଷ ତଳେ ପାଦ ଥିଥିଲେ ଯାତ୍ରା ଜଗତରେ । ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥିଲା ‘ସାଗରକନ୍ୟା’ ଗଣନାଟ୍ୟ । ପ୍ରେଇନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବାଲକ ସିକଦାରଙ୍କ ସହିତ ପରିଚୟ ଥିଲା । ଆଉ ତାଙ୍କର ମାଧ୍ୟମ ଦେଇ ହିଁ ସେ ଆସି ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ‘ସାଗରକନ୍ୟା’ରେ । ଝିଆର ଯାତ୍ରାକୁ ଆସିବା ନେଇ ଘରେ ସମସ୍ତେ ଅରାଜି ଥିଲେ । ମାତ୍ର ରାନାଙ୍କ ଦେହରେ ତେଣା ଖଞ୍ଜି ଦେଇଥିଲା ଯାତ୍ରା । ସେ ବା କେମିତି କୁପ ହେଲ ସବ୍ୟାଥାନ୍ତେ ! ସେ ଯା’ହେଉ ‘ସାଗରକନ୍ୟା’ରୁ ନିଜର ଯାତ୍ରା ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ରାନା ଏବେ ଆସି ଯାତ୍ରାରେ ରହିଥିଲା ମିଳିବିନ୍ଦି । ଆଉ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ସେ ବେଶ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ।

ମା' ସା' ସା' ଟ ଏମିଟି

ମା' ହେବ ତ ଏମତି । ଠିକ୍ ଯେମିତି ବେକି କ୍ରାଷ୍ଟଲେ । ନିଜ ପୁଅକୁ ନେଇ ସେ ଭାବି ସମେଦନଶାଳ । କେହି ଯଦି ପୁଆ ବିଶ୍ୱାସରେ କିଛି କହୁଛି । ନହେଲେ ଥରକୁଥର ତା' ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆସନ୍ତା କ'ଣ ପାଇଁ ? ବେକି ସିଧା ଯାଇ ସ୍କୁଲରେ ପହଞ୍ଚାଇଲେ । ପୁଆ ଯେତିକି ସମୟ ସ୍କୁଲରେ ରହିବ ସେ ସେତିକି ସମୟ ରହିବେ । ଏମିତିକି ପୁଆର କ୍ଲେବ୍‌ରୁମରେ ମଧ୍ୟ ବସିବେ । ଆଉ ଦେଖୁବେ ତାଙ୍କ ପୁଆ କରୁଛି କ'ଣ ? ଏକଥା ଦେଖୁ ସ୍କୁଲରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁବ । ସତକୁସତ ବେକି ତାହାହିଁ କଲେ । ଏମିତିକି ପୁଆ ପରାକ୍ରାନ୍ତି ଦେବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସେ ଜଗି ରହିବାକୁ ପଛେଇଲେ ନାହିଁ ।

କେକରେ ଗଡ଼କି ମୂଆ ଦୁନିଆ

କେ କରେ ଅନେକ ଅଜବ ଓ ସୁନ୍ଦର କଳାକୃତି ଦେଖୁଥିବେ । ହେଲେ ଇଚ୍ଛାତାର ୨୭ ବର୍ଷାୟ ପାନ୍ତି ସେଇ ମାତେ ସୁନ୍ଦର କେକ କଳାକୃତି କଥା ଭିନ୍ନ । ସେ କରୁଥିବା କେକ ସମ୍ପର୍କୀୟ

ଭାବେ ସତ୍ୟକା ଛୋଟ ଦୁନିଆ ପରି ଲାଗେ । ଯେଉଁ ମଣିଷମାନେ ବିଜନ କାମରେ ବ୍ୟାପ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । କାଷବାସ, ରୁହନୀଶରୁ ଆରମ୍ଭକରିଶର୍ପୀ, ମୌଚାଳନା,

ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା, ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ଭକ୍ତି ଅନେକ ଦୃଶ୍ୟକୁ ସେ କେକ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖାଇଥାଏନ୍ତି । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ସବୁଙ୍କୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ୨-୪ ଘଣ୍ଠା ସମୟ ଲାଗିଥାଏ ।

ପେଣ୍ଟର ମୂଷା

କିଛି ପେଣ୍ଟର ଜୀବଜୀବନ ବିଷୟରେ ଆପଣ ଜଣନେବର ବିଭିନ୍ନ ସାଇଟ୍‌ରୁ ପଡ଼ି ଜାଣିଥିବେ । ଏବେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରାଣୀ ପେଣ୍ଟିଂ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଛି । ସେ ହେଉଛି ଏକ ଛୋଟିଆ ମୂଷା । ନାଁ ତା'ର ଡାରିଅସା ଆମେଲି ମର୍କୋଟା ଆପଣରସନ ହେଉଛନ୍ତି ତା'ର ମାଲିକଣୀ । ଆମେଲି ପେସାରେ ଜଣେ ଆନିମେଶନ ଓ ଡିଜିଟାଲ ଆର୍ଟ ପ୍ରାଣୀ । ଛୋଟବେଳୁ ସେ ମୂଷା ରଖୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେ ହେଁ ଡାରିଅସାକୁ ଗୋଡ଼ରେ ପେଣ୍ଟ କରିବା ଶିଖାଇଛନ୍ତି । କିଛି ନନ୍ଦ ଚକିତ ରଙ୍ଗ ଆଣି ସେଥିରେ ସେ ତା'ର କୁନି କୁନି ଗୋଡ଼ ବୁଡ଼ାନ୍ତି । ଆଉ ସାଦାକାଗଜ ଉପରେ ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ମୂଷାଟି ଆମପଛ ଏପଚ ସେପଚ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତି ତିଆରି କରିଥାଏ । ୨୦୧୮ ରେ ଡାରିଅସା ପ୍ରଥମ ପେଣ୍ଟିଂ କରିଥିଲା । ଏହାର ଫଳୋ ଓ ଉତ୍ସବ ଆମେଲି ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ ଅପଲୋଡ କରିବା ପରେ ତାହା ଭାଇରାଲ ହେଲା । ଏହାମଧରେ ଡାରିଅସା କରିଥିବା ୩-୪ଟି ପେଣ୍ଟିଂ ବିକ୍ରି ବି ହୋଇଛି । ଡାରିଅସା ପାଇଁ ଆମେଲି ବେଶ ଗର୍ବିତ ।

ହିଙ୍କ ଚେଯାରରେ ବସି କଲେ ରେକର୍ଡ

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପୁର୍ବକଳାକୁ ନିଜ ଶକ୍ତି କରିଯାରେ ସେ ହେଁ ଆକାଶ ଛୁଲ୍ପାରେ । ସେମିତି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରିଟେନ୍‌ର ପୂର୍ବତନ ସୈନିକ ମାର୍ଟିନ ଟମ୍ । ୨୧ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ଆର୍ମ୍‌ରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ୨୦୦୯ ରେ ତାଙ୍କ ପୋଷିଂ ଆପନାନିସ୍ତାନରେ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଜଣେ ବମର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ପକ୍ଷାଘାତ ଶିକାର ହୋଇଗଲା । ଏବେ ହିଙ୍କ ଚେଯାରରେ କଟେ ତାଙ୍କ ସମୟ । ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ କେବେ ଅଶ୍ଵମ ବୋଲି ଭାବି ନାହାନ୍ତି । ଆଉ ଏମିତି କିଛି କରିବାକୁ କାହାଥିଲେ ଯଦ୍ବାରା ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ପାଇଲିବେ । ବହୁ ଚେଷ୍ଟାକରି ସେ ଚେଯାରରେ ବସି ବସି ୫୦୪ କି.ଗ୍ରା । ଓଜନ ଉଠାଇ ବିଶ୍ୱ ରେକର୍ଡ କଲେ । ୨୦୧୭ ର ଡ୍ରିଲ୍‌ଡିଟ୍ସ ଷ୍ଟ୍ରିମ୍‌ୟାନ ଏତି ହେଲଙ୍କାରୁ ସେ ଅଧିକ ଓଜନ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ ରେକର୍ଡ କରିବାରେ ସଫଳ ହେଲେ । ଆଉ ଦେଖାଇଦେଲେ ଦିବ୍ୟାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ବି ଅସମ୍ଭବ ସମ୍ଭବ କରିପାରିବେ ।

